

REVISTA CENTRULUI DE RESURSE PENTRU EDUCAȚIE ȘI DEZVOLTARE –
GRĂDINIȚA P.P. „MIHAI EMINESCU”, TG – JIU, GORJ

LABIRINTUL

COPILĂRIEI

ANUL VII ★ Nr. 13 ★ DECEMBRIE 2013
PUBLICAȚIE SEMESTRIALĂ

REVISTA CENTRULUI DE RESURSE PENTRU EDUCAȚIE ȘI DEZVOLTARE –
GRĂDINIȚA P.P. „MIHAI EMINESCU”, TG-JIU, GORJ

AVIZATĂ I.S.J. GORJ – NR. 3858/06. 05. 2010

LABIRINTUL COPILĂRIEI

Publicație pentru copii, părinți, bunici, cadre didactice și nu numai...

EDITURA DELTA CART EDUCAȚIONAL

**DIRECTOR REVISTĂ,
PROF. ILEANA LASTOVIETCHI**

COLECTIVUL DE REDACȚIE

REDACTOR ȘEF:
PROF. ILEANA LASTOVIETCHI
PROF. ANA MARIA BÎZDOACĂ
PROF. MARINELA CHEBEȘI

REDACTORI:
PROF. MARY SIMONA DEACONU
PROF. ALINA OANA CORNESCU
PROF. ANGELA MURAREȚU
PROF. DUMITRU LIDIA SIMONA

COLABORATORI:
PROF. GOGĂLNICEANU ANA
PROF. JUREBIE MARIA
PROF. ECOBICI MIRELLA
ED. SĂPUN ELENA
PROF. VIORICA PĂTRAȘCU
PROF. SILVIA BUTULESCU
ED. OTILIA MERCUREAN
ED. GENOVEVA PELOIU

SECRETAR DE REDACȚIE:
ED. MARIA ȘCHEAU

SEDIUL REDACȚIEI:
GRĂDINIȚA P.P. „MIHAI EMINESCU ”
STR. OLARI, NR.3, COD 210258, TG-JIU, GORJ
TEL.0353 801417
E-mail: gr_eminescu_gj@yahoo.com

EDITURA DELTA CART EDUCAȚIONAL
ISSN: 1841 – 8910

REVISTA CENTRULUI DE RESURSE PENTRU EDUCAȚIE ȘI DEZVOLTARE -
GRĂDINIȚA P.P. „MIHAI EMINESCU”, TG-JIU, GORJ

AVIZATĂ I.S.J. GORJ – NR. 3858/06. 05. 2010

LABIRINTUL COPILĂRIEI

Publicație pentru copii, părinți, bunici, cadre didactice și nu
numai...

EDITURA DELTA CART EDUCAȚIONAL

VĂ MULȚUMIM... PENTRU CĂ EXISTAȚI	5
MULȚUMIM	5
TEAMA UNUI COPIL, PROF. LASTOVIEȚCHI ILEANA	5
PAGINA CITITORILOR NOȘTRI	6
EVITAREA EȘECULUI ÎN EDUCAȚIE PRIN SOCIALIZAREA COPIILOR, PROF. NĂSTASE DANIELA	6
DATINI ȘI OBICEIURI DE CRĂCIUN, PROF. CORĂGA ADELINA LAVINIA	7
OLTENIA, IZVOR DE OBICEIURI ȘI TRADIȚII DE CRĂCIUN, PROF. COTÎRLAN GEORGETA SIMONA	9
PISICUȚA, PROF. BÎLGĂR OTILIA	10
CEI ȘAPTE ANI, DE-ACASĂ!	11
GREȘELI ALE PĂRINȚILOR ÎN EDUCAȚIA COPIILOR, PROF. LASTOVIEȚCHI ILEANA	11
7 ANI DE ACASĂ, CULEASĂ DE PROF. BÎZDOACĂ ANA-MARIA	12
PURTARE FĂRĂ GREȘALĂ, PROF. BUTULESCU SILVIA	12
CUVINTE FRUMOSE, CULESE DE ED. ȘCHEAU MARIA	13
PENTRU SĂNĂTATEA COPIILOR DUMNEAVOASTRĂ!	14
CUM SĂ NE MENȚINEM SĂNĂTATEA ÎN SEZONUL RECE, PROF. DUMITRU SIMONA	14
LA MASĂ, CULESE DE ED. ȘCHEAU MARIA	16
CREAȚII ALE EDUCATOARELOR	17
GHEATA LUI MOȘ NICOLAE, PROF. LASTOVIEȚCHI ILEANA	17
SOSEȘTE TOAMNA, PROF. CORNESCU ALINA OANA	17
POVESTE, ED. PELOIU GENOVEVA	18
DORINȚA UNUI PRICHINDEL, PROF. GOGĂLNICEANU ANA	19
SĂRU MÂNA, MOȘ CRĂCIUN!, CULEASĂ DE PROF. CORNESCU ALINA OANA	19
GREIERAȘUL, PROF. MURAREȚU ANGELA	20
TOAMNA, PROF. MURAREȚU ANGELA	20
DE LA COPII... PENTRU COPII	21
OMUL DE ZĂPADĂ, ELEV BĂLU IONUȚ	21
VEVERIȚA DEȘTEAPTĂ, ELEV ANDREI EDUARD	21
POEZII ... PENTRU CEI MAI MICI PITICI ... (grupa antepreșcolară)	22
VINE TOAMNA, CULEASĂ DE PROF. PĂTRAȘCU VIORICA	22
FLORICICĂ DRAGĂ, CULEASĂ DE PROF. PĂTRAȘCU VIORICA	22
DIN LUMEA POVEȘTIILOR	23
PRINȚESA DIN GHINDĂ, CULEASĂ DE ED. SĂPUN ELENA	23
MOȘ CRĂCIUN A RĂCIT, CULEASĂ DE PROF. ECOBICI MIRELLA	25
PRAFUL MAGIC AL LUI MOȘ CRĂCIUN	27
PAGINA ISTETILOR	
PAGINA ISTETILOR	
PAGINA ISTETILOR	
PAGINA ISTETILOR	
PENTRU PRIETENII NOȘTRI – PĂRINȚII	28
CUM ÎI AFECTEAZĂ PE COPII PLECAREA PĂRINȚILOR?, PROF. LASTOVIEȚCHI ILEANA	28
EFECTELE MICULUI ECRAN AȘUPRA MINȚII COPILULUI, PROF. JUREBIE MARIA	29
CĂLĂTORIE ÎN ȚARA CUVINTELOR, PROF. GOGĂLNICEANU ANA	30
COPIII ȘI DESENUL, PROF. CHEBEȘI MARINELA	31
ÎN FIECARE AN, VIN SFINTE SĂRBĂTORII!!	32
POVEȘTEA PRUNCULUI IISUS, CULEASĂ DE PROF. CHEBEȘI MARINELA	32
COPIII LUI MOȘ CRĂCIUN	33
AM PLECAT SĂ COLINDĂM	34
FLORILE DALBE	35
CURIOZITĂȚI	36
TOP 10 CELE MAI DE SUCCES JUCĂRII DIN TOATE TIMPURILE, PROF. BÎZDOACĂ ANA-MARIA	36
CURIOZITĂȚI DESPRE FRUCTE, ED. MERCUREAN OTILIA	41
BRADUL DE CRĂCIUN, CULESE DE PROF. COTÎRLAN GEORGETA	43
GHICI, GHICITOAREA MEA	45
GHICITORI DESPREFENOMENE, CULESE DE ED. MERCUREAN OTILIA	45
DE CE...???	46
DE CE?, CULESE DE PROF. DEACONU MARY SIMONA	46
ÎNVAȚĂ O RUGĂGIUNE!	49

MULȚUMIM ...

Și pentru că, am intrat într-un nou an școlar și am reușit să ne mai îmbunătățim mediul educațional și baza materială a grădiniței cu ajutorul unor persoane care au fost receptive la nevoile minunatelor făpturi - copii, ne simțim datorate să ...

MULȚUMIM celor care permanent sunt interesați de calitatea serviciilor, de îmbunătățirea imaginii grădiniței și care ... an de an sunt alături de noi:

- ♥ **Reprezentanților Inspectoratului Școlar Județean Gorj!**
- ♥ **Dr. Ing. FLORIN CÎRCIUMARU – Primar al Municipiului Tg-Jiu!**
- ♥ **Dr. Ec. CONSTANTIN FÂRȚĂ – Director al Direcției Publice de Patrimoniu Tg-Jiu!**
- ♥ **Tuturor reprezentanților instituțiilor partenere, în mod special domnului David Viorel, director S.C. ARTEGO S.A., care fost sensibil la problemele noastre, contribuind substanțial la îmbunătățirea bazei materiale și a mediului educațional la nivelul unor grupe ale grădiniței!**

☞ **MULȚUMIM** tuturor părinților care prin donații proprii, prin atrageri de fonduri extrabugetare, au contribuit la îmbunătățirea bazei materiale, a mediului educațional al grupelor și al grădiniței!

☞ **MULȚUMIM** tuturor părinților care au avut încredere în noi și au ales grădinița noastră!

☞ **MULȚUMIM** tuturor părinților pentru că sunt minunați și au înțeles care este cea mai bună investiție a lor – **copiii!**

Tuturor, vă mulțumim pentru că ... existați!!!

Întregul personal al Grădiniței P. P. „MIHAI EMINESCU”, Tg-Jiu, Gorj

TEAMA UNUI COPIL (început de an școlar)

*Director,
Prof. Lastovietchi Ileana
Grădinița P.P. „Mihai Eminescu”, Tg-Jiu*

*Toamnă, anotimp dorit,
Tu la noi, iai și venit.
Ai adus...nou început,
Care pe noi ne-a durut.*

*Vântul rece adia,
Parcă ușor ne șoptea:
„Nu te speria acum,*

Ca să vină iar...toamna !

*Tot ce-acuma tu nu știi,
Încet vei descoperi,
Ai răbdare, vei vedea,
Că lumea va fi a ta.*

*Atunci, tu vei înțelege,
Ce e bun, tu vei alege,
Și mereu vei aștepta,*

PAGINA CITITORILOR NOȘTRI!

EVITAREA EȘECULUI ÎN EDUCAȚIE PRIN SOCIALIZAREA COPIILOR

Prof. Năstase Daniela

Școala Gimnazială „Grigore Alexandrescu”, Târgoviște

Motto:

"Consideră elevul o făclie pe care să o aprinzi astfel încât mai târziu să lumineze cu o lumină proprie." (Plutarh)

Pentru compatibilizarea procesului nostru de învățământ cu reperele comunitar-europene, se impune o modernizare a acestuia prin transformări esențiale atât în optica gândirii pedagogice, cât și în tehnologia didactică. Este necesară o abordare interdisciplinară a conținutului învățământului, luându-se în considerare transformările metodologice și structurale care au loc în știința contemporană și o orientare tot mai fermă spre o formare interdisciplinară a personalității umane în vederea integrării sale într-o societate democratică dinamică. "Interdisciplinaritatea este o formă a cooperării între discipline diferite cu privire la o problemă a cărei complexitate nu poate fi surprinsă decât printr-o convergență și o combinare prudentă a mai multor puncte de vedere." (C. Cucos, 1996)

Activitățile interdisciplinare contribuie la dezvoltarea intelectuală, socială, emoțională, fizică și estetică a copilului, cultivă încrederea în forțele proprii și spiritul de competiție. Între aceste activități, un loc aparte îl ocupă jocul didactic, cea mai sigură cale de acces spre sufletul copilului, spre minuna sa lume de gânduri și vise. . . Jocul este singura atmosferă în care ființa sa psihologică cere să respire și, în consecință, să acționeze." (E. Claparede)

Jocul didactic interdisciplinar este o activitate în care se îmbină sarcini didactice din domenii de cunoaștere diverse, într-o structură unitară, axată pe învățare. El imprimă activității didactice un caracter dinamic și atrăgător, induce o stare de bucurie și de destindere care previne monotonia și oboseala și fortifică energiile intelectuale și fizice ale elevilor. Jocurile didactice care mi-au permis o reușită abordare interdisciplinară și pe care le-am folosit la clasă cu succes fac parte din categoria metodelor active de predare-învățare și sunt jocurile de rol. Ele se bazează pe simularea unor funcții, relații, activități, fenomene etc., iar, prin practicarea lor, elevii devin actori ai vieții sociale pentru care se pregătesc. Punând elevii să relaționeze între ei, jocul de rol îi activează din punct de vedere cognitiv, afectiv și motric-emoțional, iar interacțiunile dintre participanți dezvoltă autocontrolul eficient al conduitelor, comportamentelor și achizițiilor. Jocul de rol evidențiază modul corect sau incorect de comportare în anumite situații și reprezintă o metodă eficientă de formare rapidă și corectă a convingerilor, atitudinilor și comportamentelor.

Depășind spațiul restrâns familiar, al casei, copilul învață că există o lume interesantă dincolo de aceasta, dorește să se implice în transformarea ei, se descoperă pe sine ca o persoană care are abilitatea de a face să se întâmple anumite lucruri. Este perioada conturării primelor elemente ale conștiinței de sine și a socializării care este „procesul de devenire a unei individualități umane ca ființă socială, proces de integrare în societate”. O socializare masivă se produce în jurul vârstei de cinci ani când se pun de fapt bazele personalității copilului. Conținutul central al acestei socializări este sensibilizarea deosebită pentru stimuli sociali, dezvoltarea receptivității la obligațiile sociale, disponibilizarea către participarea și cooperarea cu semenii. Procesul devenirii ca persoană unică independentă presupune de fapt, parcurgerea mai multor stadii, fiecare având o serie de caracteristici specifice și, pe de altă parte, obținerea

unor achiziții în cadrul diferitelor loturi ale personalității (cognitivă, afectiv-motivațională, atitudinală, relațională). Lărgirea mediului de apartenență a copilului în care intră, într-o primă etapă, familia apoi grădinița și mediul stradal presupune din partea preșcolarului eforturi sporite de adaptare la cerințele spațiului social.

Socializarea copilului – spunea Posterrieth – *își găsește terenul în grădiniță unde sistemul relațiilor care se încheagă îl fac pe copil să dobândească încrederea în sine*, pentru că se simte confirmat în tot ceea ce face și se poate măsura cu cei ca el. faptul că în grădiniță copilul are posibilitatea să se compare cu altul, să-și dea bine seama de ce poate, să aibă curajul de a se angaja în competiție, reprezintă o latură a maturizării sociale. Pentru aceasta el trebuie pregătit, deoarece organizarea prematură a unei competiții ar putea însemna un eșec.

BIBLIOGRAFIE:

- ❖ Cucuș, Constantin, Pedagogie, Iași, Editura Polirom, 1996, pag.77-79
- ❖ Ionescu, Miron; Radu, Ioan, Didactica modernă, Cluj-Napoca, Editura Dacia, 2001, pag.113-114, 153-157
- ❖ Ungureanu, Adalmina, Metodica studierii limbii și literaturii române, Iași, Editura AS'S 2003, pag.240-244
- ❖ Barbu, Hristu – Particularități ale jocului ca formă de activitate instructiv-educativă în grădiniță, Culegere metodică, Revista pedagogică, 1980;
- ❖ Șchiopu, Ursula – Dezvoltarea sociabilității la copilul preșcolar, București, Revista învățământului, București, 1997.

DATINI ȘI OBICEIURI DE CRĂCIUN

Prof. înv. primar Corăga Adelina Lavinia
Liceul cu Program Sportiv, Tg.-Jiu

„Fără obiceiurile și tradițiile noastre, fără portul și limba noastră, nu am putea să ne numim români.”

Despre nașterea Domnului Iisus Hristos s-a vestit încă din Vechiul Testament, la Isaia 7:14, unde se spune: „ De aceea Domnul Însuși vă va da un semn: Iată, fecioara va rămâne însărcinată, va naște un fiu, și-I va pune numele Emanuel” (Dumnezeu este cu noi).

Crăciunul este una din cele mai importante sărbători religioase, este sărbătoarea Nașterii Domnului, prilej de bucurie, pace și liniște spirituală. Crăciunul îi introduce pe români într-o atmosferă unică, este o zi în care se dăruiește și se primește căldură sufletească. Crăciunul reprezintă momentul magic al reînnoirii și renașterii și este, de asemenea, începutul unei perioade rituale de renovare a anului cosmogonic.

Românii se pregătesc din vreme pentru a celebra Nașterea Mântuitorului, viața, dăruirea. Pregătirea debutează cu postul din jumătatea lunii noiembrie, perioadă de introspecție sufletească ce are darul nașterii spirituale a ființei umane.

Pentru noi toți, iarna nu este numai anotimpul zăpezii și al frigului, ci și acela al bucuriilor prilejuite de aceste datini și obiceiuri legate de sărbătorirea Nașterii Domnului.

Fiecare popor are propria mitologie, alcătuită din legende și povestiri ce explică anumite evenimente importante ale vieții indivizilor și poporului ca întreg. La români, legenda lui Crăciun, păstorul din poveste, a fuzionat foarte frumos cu mitul Nașterii Domnului.

Putem spune că obiceiurile legate de sărbători fac parte din cultura tradițională a neamului nostru. Este o mare bucurie că încă se mai păstrează în unele zone ale țării aceste datini care ne ajută să înțelegem sărbătoarea respectivă precum și să ne bucurăm împreună de Marele Praznic. Păstrarea acestor datini este o mărturie vie a faptului că avem o conștiință a neamului din care facem parte.

În popor se spune că, fără acordul soțului, Crăciunea o adăpostește pe Fecioara Maria în grajd, singurul loc cald care mai era liber. Supărat de nesupunerea soției, Crăciun îi taie mâinile, dar Maica Domnului i le lipește la loc. Minunea îl convertește pe Crăciun la Creștinism. De bucurie că nevasta sa a scăpat de pedeapsa lui necugetată, Crăciun aprinde un rug din cioturi de brad în curte și joacă hora cu toate slugile lui. După joc, împarte Sfintei Familii daruri păstorești: lapte, caș, urdă, smântâna. De aici, transfigurarea lui Moș Crăciun într-un personaj mitologic, care aduce de ziua nașterii lui Iisus daruri copiilor. Acest obicei se suprapune cu amintirea darurilor pe care, după legenda evanghelică, le aduceau regii-magi, în staul, noului Mesia. Cânteculele de bucurie adresate de slugile lui Crăciun s-au transformat în colinde.

Începând cu noaptea de 23 spre 24 decembrie, de la miezul nopții și până la revărsatul zorilor, ulițele satelor răsună de glasurile cristaline ale micilor colindători. Cu traista după gât, cu bâta în mână și căciula pe urechi, colindătorii merg din casă-n casă și strigă la ferestrele luminate: „Bună dimineța la Moș Ajun, / Ne dați ori nu ne dați!”.

Obiceiurile, după cum am mai zis, țin de conștiința poporului român pentru că exprimă înțelepciunea populară a acestui neam, sunt esențe ale bogăției noastre spirituale. Însă cele mai răspândite și mai fastuoase s-au dovedit a fi cele legate de marele Praznic al Crăciunului și de sărbătorirea Anului Nou. Repertoriul tradițional al obiceiurilor și tradițiilor românești cuprinde pe lângă colindele propriu-zise - cântece de stea, vifleemul, plugușorul, sorcova, vasilica, jocuri cu măști (țurca, cerbul, brezaia), teatrul popular, dansuri (căluții, călușarii) - și o seamă de datini, practici, superstiții, ziceri, sfaturi cu originea în credințe și mituri străvechi sau creștine.

Un obicei foarte cunoscut este „tăierea porcului”. În unele zone ale țării, porcul se taie de Ignat, adică în 20 decembrie. Se zice că porcul care n-a fost tăiat în această zi nu se mai îngrașă, căci și-a văzut cuțitul.

Un alt obicei foarte cunoscut este împodobirea pomului de Crăciun, a bradului. Bradul care este veșnic verde simbolizează viața, făcându-se astfel analogie cu viața care intră în lume o dată cu Nașterea Fiului lui Dumnezeu, Căci Cel Ce este Viața Se naște pentru ca noi să dobândim viața veșnică. Datina împodobirii bradului de Crăciun pare a fi de obârșie germană, așa cum este și cântecul "O, brad frumos!".

Capra, Țurca, Brezaia sunt câteva dintre datinile de Crăciun și Anul Nou. Dimitrie Cantemir spune în "Descrierea Moldovei" că "Țurca este o joacă iscodită încă din vremurile bătrâne, din pricina ciudei și scârbei ce o aveau moldovenii împotriva turcilor". Cu țurca, capra sau brezaia umblă tinerii începând de la Ignat și sfârșind cu zilele Crăciunului și prin unele părți în ziua de Sf. Vasile până seara. Numele de Țurca, Capra sau Brezaia îl poartă unul dintre tinerii mascați.

Jocul "caprei" (uciderea, bocirea, înmormântarea, învierea) a fost la origine, desigur, un ceremonial grav, un element de cult. În cadrul sărbătorilor agrare, jocul a devenit un ritual menit să aducă rodnicie anului care urmează, spor de animale în turmele păstorilor, succesul recoltelor – invocat și evocat de boabele care se aruncau de gazdă peste cortegiul "caprei".

Obiceiul pare că își are originea în cele ale romanilor și elinilor: fie în jocurile și cântecele desfășurate în jurul altarelor păgâne de preoții sau cântăreții travestiți în dobitoace cu ocazia sărbătorilor date pentru cinstea zeilor, ori în versurile satirice contra generalilor ce repurtau vreun triumf, fie în amintirile vagi despre dansurile cunoscute la greci sub numele unor păsări răpitoare.

Capra joacă după fluier, iar la terminare unul din flăcăi, apropiindu-se de masa unde sunt membrii familiei, încep să vornicească. Flăcăii o joacă pe stăpâna casei, pe fete și chiar pe servitoare, dacă sunt acasă, și apoi se îndepărtează mulțumind.

Acestea sunt doar câteva din obiceiurile și datinile prin care românii mărturisesc Nașterea Domnului.

Noi, dascălii, avem obligația să facem din creația noastră populară o carte de vizită cu care să batem la porțile cunoașterii și cu care vom fi primiți și apreciați fără îndoială oriunde în lume.

De asemenea suntem obligați să-i învățăm pe copii să prețuiască și să respecte obiceiurile și tradițiile în care s-au născut, să-i învățăm să iubească meleagurile natale, portul românesc și pe români. Să le sădim în suflet aceste elemente definitorii ale identității neamului

românesc fără de care nu am mai putea ști de unde venim și cine suntem de fapt noi românii pe acest pământ.

Noi trebuie să-i ajutăm pe copii să înțeleagă imensitatea tezaurului nostru folcloric în care arta populară românească este o minunată oglindă în care se reflectă cu cea mai mare intensitate frumusețea României, istoria și mai ales sufletul neamului.

Crăciunul este mai mult decât o sărbătoare creștină, e un miracol al dorinței de a fi etern, parcă suntem purtați de ecoul unei moralități de înger. Fondul de culoare și lumină ne transformă în copii, nu ai cum să nu vezi inocența din ochii noștri.

De aceea putem spune: Crăciunul este un miracol.

BIBLIOGRAFIE

- ❖ Datini strămoșești de Crăciun și Anul Nou— Editura: Pentru turism 1990
- ❖ Ion Apostol Popescu : “Studiu de folclor și artă populară”
- ❖ Revista “Învățământul preșcolar” 1-2 2000

OLTENIA, IZVOR DE OBICEIURI ȘI TRADIȚII DE CRĂCIUN

Ed. Cotîrlan Georgeta Simona
Grădinița P.P. Nr. 8, Tg-Jiu

Sărbătoarea Nașterii Domnului este momentul dezvăluirii unor reminiscențe ale tradițiilor și obiceiurilor, respectate cu sfințenie în Oltenia de altădată. Datinile și obiceiurile populare abundă la sfârșitul lunii decembrie, trecând pragul Anului Nou, până aproape de Bobotează și praznicul Sfântului Ioan Botezătorul. În cele ce urmează vă prezentăm câteva datini de Crăciun prezentate într-un articol publicat în “Ziarul Lumina”, Ediția de Oltenia, publicat în data de 28 decembrie 2010:

Rătăcind pe cărările aducerii-aminte, ne trec pe dinaintea crâmpoșilor din minunata copilărie, cu mirosul aromat al cozonacilor, al cetinii de brad, sub lumina licărind a făcliei de ceară. La geam se aud urările colindătorilor, vestind nașterea Pruncului Iisus în ieslea din Betleem. Toate aceste obiceiuri și tradiții îi strâng laolaltă pe cei mari și pe cei mici, în prag de sfântă și binecuvântată sărbătoare: Nașterea Domnului.

Sărbătorile Crăciunului se întind între 24 decembrie și 7 ianuarie, având un repertoriu bogat: colindele propriu-zise, colindele de copii (urările de belșug și recoltă bogată) cu plugușorul și cu buhaiul, urarea cu sorcova, zorile (urare făcută în zorii zilei de Crăciun și Anul Nou), jocurile cu măști, cântecele de stea, irozii, precum și alte obiceiuri prilejuite de tăiatul porcului, datul la grindă sau alungarea duhurilor rele în anul următor.

Reînvierea obiceiului străvechi al colindelor

Din Bucovina și până în Oltenia, din Dobrogea și până în Banat, obiceiul popular al colindelor trăiește intens chiar și astăzi. Din Ajunul Crăciunului și până în ziua de Anul Nou, colindătorii pornesc în alai, oprindu-se la casele oamenilor pentru a le vesti Nașterea Domnului și a le face urări de sănătate și belșug. În Oltenia, în majoritatea regiunilor, colindatul tradițional se exercită prin intermediul unui grup, denumit frecvent “ceată”. Cetele se diferențiază în raport de componența și modul lor de organizare: ceata tinerilor necăsătoriți, ceata alcătuită din flăcăi și mături, ceata feminină. Cea mai cunoscută și bine structurată este ceata flăcăilor.

Colindatul se face în Ajunul Crăciunului, seara. În general, cetele sunt formate din copii de la 6 până la 15 ani, majoritatea băieți (în tradiția oltenească, fetele merg mai rar la colindat). Aceștia nu au urări lungi și, de obicei, colindă “cu Steaua” sau cu “Moș Ajunul”. De la gazde primesc bani și colindeți: covrigi, colăcei, mere, nuci, iar uneori și un pahărel de vin. Adesea,

băieții poartă cu ei o sticlă cu parfum (sau făină de grâu) și stropesc fata cu care și-ar dori să fie tot anul următor. În dimineața de Crăciun, umblă cu colindatul copiii mai mici.

În spațiul etnografic oltenesc, în fiecare gospodărie se pregătesc ”colindele” - niște bețe de alun curățate de ceară. Acestea se taie înainte de Ignat, se pun la uscat până în seara zilei de Ajun (23 decembrie) și se ornamează prin afumare cu romburi albe și negre, dispuse alternativ. Ele reprezintă opoziția dintre lumină și întuneric, viață și moarte. Seara, femeia aprinde atâtea lumânări câte ”colinde” are și tot atâtea colaci sunt pregătiți. În dimineața zilei de Ajun, ”colindele” se înfig în morminte de către copii, ca liant între ”lumea cu dor” și cea ”fără dor”.

Obiceiuri din bătrâni, neștirbite de modernitate

Tradiția românească nealterată se mai păstrează în multe regiuni ale Olteniei. Astfel, porcul este sacrificat cu câteva zile înaintea Crăciunului, mai precis de Ignat, în 20 decembrie. Încă de dimineață, sătenii își pregătesc cele necesare pentru tăierea și pregătirea preparatelor din carne de porc. Deși e agitație mare, cei mai fericiți sunt copiii, căci ei vor fi urcați pe porcul gata pârlit și curățat, pentru a fi voioși tot anul. În unele sate, ei sunt însemnați pe frunte cu sângele animalului, în semnul crucii, pentru a fi feriți de boli de-a lungul anului următor. Chiar înainte de a se începe lucrul, animalul sacrificat este însemnat cu o tăietură în formă de cruce la frunte și pe spate, zicându-se: „În numele Tatălui, al Fiului și al Sfântului Duh. Amin!”. Preparatele din carne de porc cunosc o mare diversitate de la o zonă la alta, atât ca denumire, dar și ca mod de preparare.

Femeia care face colacii pentru Crăciun se duce în grădină cu mâinile pline de aluat și zice către fiecare pom așa: „Măr (păr, prun etc.), astfel de rodnic să fii cum stă aluatul pe mâinile mele”. După ce au fost pregătiți, colacii se împart în dimineața zilei de Crăciun, înainte de plecarea la biserică. Cea mai vârstnică din casă ia un colac, o lumânare și o ”colindă”, zahăr, bomboane, nuci și dă de pomană membrilor familiei, numind câte un înaintaș trecut la Domnul. Apoi, cei mici pleacă la colindat, iar cei mari, la biserică. Fiind mare sărbătoare de Crăciun, în anumite localități, vinul nu se bea cu orice pahar, ci cu ”paharul de zile mari”. Este de reperat expresia derivată din obicei: ”Dați-mi paharul Crăciunului”. Acest pahar se dă mai întâi preotului când vine cu Crăciunul (icoana Nașterii Domnului), apoi beau și oaspeții. Paharul este ornamentat cu desene, reprezentând pâinea și vița-de-vie.

PISICUȚA

Prof. Bîlgăr Otilia
Grădinița P.P. „Lumea copiilor”, Tg-Jiu

Așezată pe-o pernuță
Aruncată pe covor,
Dă din coadă și lăbuță
Înfoindu-se de zor.

Miaună cu încântare,
Se alintă cam sonor.
Toarce cu nerușinare
Când se urcă pe cuptor.

Lasă somnul și te scoală!
Hai la joacă pe furiș!
N-avem timp de leneveală,
Pisicuță, pis, pis, pis!...

CEI ȘAPTE ANI, DE-ACASĂ!

GREȘELI ALE PĂRINȚILOR, ÎN EDUCAȚIA COPIILOR

Prof. Lastovietchi Ileana
Grădinița P.P. „Mihai Eminescu”, Tg-Jiu

Există anumite gesturi și atitudini care sunt greșite și care pun la îndoială iubirea necondiționată a părinților față de copil. Acestea sunt:

- Să-ți exprimi aprobarea doar atunci când este bun.
- Să-ți ameninți copilul în încercarea de a-l corecta.
- Să exprimi o atitudine critică.
- Să țipi sau să strigi la copil.
- Să-ți exprimi, prin cuvinte sau privire, dezamăgirea sau neplăcerea.
- Să te superi sau să nu-i mai vorbești.
- Să fii prea preocupat ca să-i acorzi atenție.
- Să rostești numele copilului pe un ton jignitor.

Da, este ușor să greșești câteodată și orice părinte este vinovat de a fi făcut, ocazional, măcar una dintre aceste greșeli. Dar, nu te lăsa copleșit de vinovăție.

Fii dispus să spui simplu „**Îmi pare rău!**”, iar după aceea, poți începe să îndrepti lucrurile.

Urmărește următoarele sfaturi:

- ♣ **Manifestă acceptare**, respectând fiecare copil ca pe un individ aparte, cu trăsături de caracter, chiar și atunci când acestea sunt ascunse în spatele unui comportament cu totul lipsit de iubire și de amabilitate.
- ♣ **Încearcă să înțelegi!**
- ♣ **Poartă-te în așa fel, încât copilul să știe că este dorit și binevenit!**
- ♣ **Iubește-l necondiționat!**
- ♣ **Ascultă-ți cu atenție copilul**, chiar dacă acesta are să-ți spună câteva lucruri foarte neplăcute și urmărește-i limbajul corpului. De multe ori, copiii nu exprimă în cuvinte ceea ce simt, dar își manifestă simțămintele prin gesturi. Creează o atmosferă confortabilă și plină de căldură, în care copilul să se simtă liber să se exprime.
- ♣ **Fă-ți timp să stai cu copilul**, și aceasta nu doar atunci când nu ai altceva de făcut, ci ori de câte ori copilul are nevoie de tine, chiar dacă aceasta poate să fie în momentul cel mai nepotrivit. Evident, nu este posibil să lași totul deoparte, de fiecare dată când copilul are nevoie de atenție. De exemplu, când copilul vine la tine, cu dorințele lui, într-un moment când nu i le poți îndeplini pe loc, nu-l respinge cu brutalitate, spunându-i „Nu vezi că sunt ocupat(ă)?”. Încearcă să-l îmbrățișezi, să-i zâmbești cu toată căldura și să-i spui „Acum sunt foarte ocupat(ă), dar imediat ce termin, voi asculta ce vrei să-mi spui!”.

Atunci, când copiii suferă din cauză că nu li se acordă atenție în mod personal, poate fi interpretată de ei drept respingere.

Procedează în așa fel, încât fiecare copil să știe că te bucuri să fii împreună cu el. Îi poți comunica acest mesaj mângâindu-l, îmbrățișându-l sau strângându-l lângă tine atunci când este momentul.

Împlinirea nevoilor fizice și emoționale ale copilului, în timpul pe care îl petreceți împreună, este metoda care spune cel mai clar și mai convingător „Te iubesc!”

7 ANI DE ACASĂ

Culeasă de,
Prof. Bîzdoacă Ana-Maria
Grădinița P.P. „Mihai Eminescu”, Tg-Jiu

Sunt destul de mic și un pic peltic.
Dar un lucru e recunoscut.
Acasă, la plimbare și-n orice împrejurare
Sunt bine crescut.

Ești bine crescut!

Spun bună dimineața când mă trezesc
După ce mănc, spun mulțumesc.
Ciocănesc când vreau să intru într-o încăpere.
Și atunci când plec, spun la revedere.
Spui la revedere!

Vreau să știți că eu
Sunt atent mereu.
De ceilalți din jurul meu îmi pasă.
Și chiar de-s mai mic
Că am pot să zic
7 ani de-acasă.

Ai șapte ani de acasă!

Spun bună dimineața când mă trezesc.
După ce mănc, spun mulțumesc.
Ciocănesc când vreau să intru într-o încăpere.
Și atunci când plec, spun la revedere.
Spui la revedere!

COMPORTAMENT DEVIANT, DIFICULTĂȚI DE ACOMODARE, DE STABILIRE A RELAȚIILOR INTERPERSONALE

PORTARE FĂRĂ GREȘALĂ (poveste terapeutică)

Prof. Butulescu Silvia
Grădinița P.P. „Mihai Eminescu”, Tg-Jiu

Odată, demult, într-o împărăție ale căror ținuturi verzi erau minunate, trăia un împărat și-o împărăteasă. Se străduiau ca oamenii din împărăție să trăiască o viață frumoasă, fără minciună, invidie și patimă, în mai puține cuvinte spus, fără greșală.

Peste puțin timp împărăteasa a adus pe lume un prințisor drăgălaș, ce gângurea vesel și fericit. Creștea într-o lună cât alții într-o jumătate de an și pe zi ce trecea se făcea mai înțelept și mai cuminte.

Toată lumea spunea că prințul semăna tare mult cu mama lui chiar și în felul de a fi. Se spunea că atunci când va fi mare va conduce împărăția exact în același fel cum făcea mama lui acum.

Împăratul și împărăteasa au hotărât că e timpul să meargă la școală. Prințul va învăța alături de ceilalți copii din împărăție, lecții de modestie și bunătate. Și așa s-a întâmplat. Prințul a descoperit ce loc plăcut este școala. Răsfoia cărți interesante luând pilde ce-i erau de trebuință în viață. Scrisa apoi în caiet a nu le uita, cu literele alfabetului, pe care le silabisea ca un școlar la început de drum.

În recreație, larma glasurilor tinere se auzea de departe, însă nimeni nu se supăra, bine știind că un copil înseamnă bogăție în casă. Copiii nu știau ce-i plictiseala, lenea sau oboseala. Preferate erau micile petreceri de la școală, unde într-o atmosferă de sărbătoare aveau loc evenimente importante ce nu puteau trece neobservate. La acestea, școlarii își exersau purtarea civilizată, de care nu uitau să fie „fără greșală”.

S-a întâmplat ca la una dintre petreceri, micii participanți să nu fie atenți la organizatorul ce prezenta subiectul, pentru că jocul cu baloanele era mult mai atractiv. Pentru o clipă petrecerea s-a oprit, baloanele urmând să fie adunate, pentru ca mai târziu să le fie înapoiate. Toți copiii au renunțat, în afară de unul. Cred că ghiciți despre cine este vorba... micul prinț. El a desumflat ușor balonul, pentru că apoi să-l îndese sub batista buzunărel.

Fapta n-a scăpat neobservată, copiii n-au fost încantați de purtarea prințului. Vestea că prințul s-a făcut de rușine a ajuns la urechile împărătesei.

După petrecere, acasă, de vorbă cu mama lui, prințul a înțeles de ce nimeni nu este de acord cu fapta lui și că va fi nevoit să fie mai atent, deoarece purtarea fiecăruia putea fi în orice moment un model pentru ceilalți. De asemenea a aflat că, dacă întâmplarea se va repeta, se va transforma într-un obicei urât de care cu greu te mai poți vindeca.

Prințul și-a cerut iertare și a promis mamei că n-o să uite lecția învățată la petrecere.

Împărătesei și împăratului le-a trecut supărarea, petrecerile au continuat cu evenimente frumoase în care fiecare copil își prezenta cele mai frumoase purtări.

Despre, „împărăția copiilor cu purtări fără greșală”, s-a auzit peste tot, în toate celelalte împărății! Copiii și-au dorit să se poarte civilizat și... de la ei știm și noi astăzi ce este purtarea civilizată.

CUVINTE FRUMOASE

Culese de,
Ed. Șcheau Maria
Grădinița P.P. „Mihai Eminescu”, Tg-Jiu

☞ *Cuvintele frumoase sunt niște cadouri, care îți vor fi utile în orice moment.*

*Cuvintele frumoase nu mi-e lene să le folosesc
Nici de le repet de zece ori pe zi, nu obolesc
Cum ies pe poartă repezitor,
Spun îndată tuturor:*

„Bună dimineța și mult spor!”

„Să aveți o zi bună!” spun la ora prânzului doctorului, negustorului și țesătorului.

„Bună seara, poftă bună!”, spun familiei la cină.

☞ *Reguli de aur*

- ☑ *Să nu uiți niciodată să folosești acasă, la școală ori pe stradă cuvintele frumoase: „Sărut mâna!”, „Bună ziua!”, „Bună seara!”*
- ☑ *Când primești un cadou, când ți se răspunde la una dintre întrebările tale, când cumperi ceva, nu uita niciodată să spui „Mulțumesc!”*
- ☑ *Dacă ai îmbrâncit sau ai supărat pe cineva din greșală, imediat să îți ceri scuze!!*
- ☑ *Învăță să deosebești cuvintele sincere și frumoase de cele înșelătoare, lingușitoare.*

**PENTRU SĂNĂTATEA
COPILOR
DUMNEAVOASTRĂ!**

CUM SĂ NE MĂȚINEM SĂNĂTATEA ÎN SEZONUL RECE

Prof. Dumitru Simona
Grădinița P.P. „Mihai Eminescu”, Tg-Jiu

Toamna cu zilele-i reci și ploioase a juns în sfârșit la noi, deși speram deseori să ne ocolească anul acesta! Apoi ne gândim la ce urmează mai rău... frigul, ninsoarea și gerul abundent al iernii cu toate problemele ce decurg de aici... iar primăvara cu vremea-i frumoasă este atât de departe...

Dar pentru că trăim de-o viață aici și știm ce se întâmplă în sezonul rece, este cazul să ne luăm măsuri de precauție pentru a putea trece cu bine de această perioadă, care, fie vorba între noi, este parcă cea mai frumoasă și mai așteptată din întreg anul!

Chiar dacă mămicile sunt mai grijulii, nici ceilalți membrii -ai familiei - nu sunt mai puțin interesați în a avea și a menține o perfectă stare de sănătate pentru întreaga familie până la finalul sezonului rece.

Sănătatea și alimentația

Desigur, este foarte cunoscută asocierea celor doi termeni și ultradezbătută această temă, dar, niciodată nu este de prisos să amintim că: respectarea meselor principale ale zilei și anume un mic dejun cuprinzând cereale cu lapte, sau legume alături de o bucată de carne pusă pe pâine (cu unt sau marga înă) și un fruct, toate aceste alimente asigură organismului energie (cerealele), vitamine (legumele, fructele), calciu (laptele) și proteine (carnea, laptele); practic toți nutrienții de care corpul nostru are nevoie pentru ca să asigure protecție împotriva îmbolnăvirilor specifice sezonului rece.

O DIMINEAȚĂ FĂRĂ MIC DEJUN ESTE CA O MAȘINĂ CARE RĂMÂNE FĂRĂ COMBUSTIBIL ȘI PRACTIC ORGANISMUL NU ARE SUFICIENTĂ ENERGIE PENTRU A FACE FAȚĂ CU BRIO SOLICITĂRILOR FIZICE ȘI INTELLECTUALE ÎN ZIUA RESPECTIVĂ.

La masa de prânz este bine să se consume cel puțin două feluri de mâncare, ciorba sau supă și o mâncare cu carne (120-170 g) cu garnitură de legume, cartofi, orez etc.

O cină ușoară ar putea cuprinde pește sau carne slabă, însoțite de o salată de crudități sau un orez sau griș cu lapte. Dacă nu vă este foame seara, nu este obligatoriu să mâncați. Un sfat important: evitați mesele luate la ore târzii.

Gustările dintre mesele principale, de dimineață și de după amiază se pot alcătui din sandvișuri cu pește, carne de pui, covrigi/biscuiți digestivi cu iaurt, fructe de sezon, o salată de fructe, suc proaspăt de fructe.

Este foarte important ca în alcătuirea meniului să se țină cont de păstrarea unui echilibru între vitamine, minerale, proteine, antioxidanți, etc. fără a lipsi organismul de vreuna dintre ele. De asemenea, pentru prevenirea deselor boli de sezon: gripe, guturai, etc. este indicat a se consuma o cât mai mare cantitate de fructe bogate în vitamina C pentru întărirea sistemului imunitar.

Vitaminele care susțin activitatea sistemului imunitar sunt:

- ✓ vitamina C: aportul zilnic recomandat este de 200 mg, pe care le putem găsi într-un ardei roșu de mărime medie, doua portocale sau un grapefruit, 100 g de pătrunjel;
- ✓ vitamina A: aportul zilnic recomandat este de 800 micrograme, pe care le putem procura din morcovi, ficat, pește, ou, unt.
- ✓ Mineralele de care are nevoie sistemul imunitar sunt: zinc, 10 mg pe zi, îl găsim în: fructe de mare, semințe de dovleac, pâine și cereale integrale; seleniu, 55 micrograme/zi. Surse principale: nuci, pâine, pește carne, ouă.
- ✓ Iaurturile probiotice, ne ajută să ne întărim sistemul imunitar și să facem față mai bine agenților patogeni care ne asaltează în sezonul rece. Consumul zilnic, ne ajută să reducem frecvența îmbolnăvirilor și să ne vindecăm mai rapid.

O alimentație variată și echilibrată este recomandată în orice anotimp. Iarna nu mai constituie o piedică în consumul fructelor și legumelor proaspete - cele mai bune surse de vitamine și minerale care întăresc imunitatea, fiind aliatul nostru în prevenirea și reducerea simptomelor infecțiilor respiratorii.

ÎMPRIETENIȚI-VĂ CU MERELE! SUNT FRUCTELE TRADIȚIONALE ȘI SUNT SURSE DE ANTIOXIDANȚI ȘI VITAMINE!

Produsele lactate nu trebuie să lipsească din meniul zilnic fiindcă furnizează proteine de calitate superioară și sunt principala sursă alimentară de calciu. Acestea își găsesc locul la fiecare masă și sunt disponibile în numeroase forme.

Absorbția calciului este condiționată de un aport suficient de vitamina D. Sursele principale sunt peștele gras, ficatul, alimentele îmbogățite cu vitamina D, de regulă produse lactate (vitamina D are rol demonstrat în modularea sistemului imunitar).

Consumați alimente din cereale integrale - sunt o sursă de fibre esențiale pentru un sistem digestiv sănătos, dau senzația de sațietate și ajută la menținerea greutății normale!

Consumați cât mai des pește, pentru că este o importantă sursă de proteine și acizi grași omega 3, care reduc nivelul colesterolului rău.

ÎNLOCUIȚI ALIMENTELE GRASE CU CELE CU CONȚINUT SCĂZUT DE GRĂSIMI. GĂTIȚI SĂNĂTOS ȘI DELICIOS, FIERBEȚI SAU FRIGEȚI CARNEA, LEGUMELE! EXPERIMENTAȚI!

O mențiune legată de post!

Păstrați echilibrul alimentar și diversitatea și în post. Cartofii prăjiți sunt de post, ușor de preparat, gustoși, dar conțin multă grăsime - multe calorii. Absența lactatelor și a cărnii roșii poate produce deficiențe de calciu și fier, minerale extrem de importante pentru sănătatea și echilibrul organismului - deficiențe care trebuie neapărat compensate - și nu e ușor! Broccoli și spanacul sunt surse de calciu, respectiv fier, dar mai greu asimilabile decât din lapte sau carne.

O alimentație corespunzătoare nu este totuși suficientă pentru un organism sănătos în orice anotimp, inclusiv cel rece.

Respectarea și a altor câtorva **condiții** se impune, pentru a vă bucura de o iarnă fără evenimente neplăcute și anume:

- îmbrăcăminte caldă, adecvată condițiilor meteo;
- mișcare: nimic nu se compară cu libertatea de mișcare pe care ne-o oferă sezonul cald, totuși nu înseamnă că trebuie să renunțăm la sport - se poate frecventa o sală de fitness, un bazin de înot și de ce nu chiar scurte plimbări în aer liber sau în parcul din apropiere;
- odihna suficientă este esențială pentru un organism rezistent;
- respectarea regulilor de igienă: spălatul frecvent al mâinilor, igiena corporală, aerisirea locuinței, spălarea fructelor consumate în stare proaspătă și nu în ultimul rând folosirea unor obiecte de îmbrăcăminte curate și igienizate;
- evitarea contactului cu persoane bolnave

Dacă se ține cont zilnic de aceste sfaturi, ne vom bucura cu toții nu doar un sezon, ci pe termen lung, de avantajele unui organism rezistent și de o stare generală de bine care bineînțeles se va reflecta în randamentul zilnic în familie, la școală/grădiniță sau la locul de muncă.

UN SEZON RECE CU MULTĂ SĂNĂTATE!!!!

SURSA <http://sanatate.unica.ro;>
www.sfatulmedicului.ro;
<http://citynews.ro>

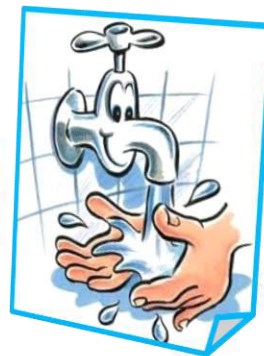
LA MASĂ

Culese de,
Ed. Șcheau Maria
Grădinița P.P. „Mihai Eminescu”, Tg-Jiu

✎ *A mânca nespălat pe mâini este un gest lipsit de educație și dăunător sănătății.*

Ursulețul năzdrăvan,
Cu miere a găsit un borcan,
Cu disciplina-i certat
Lăbuța murdară în el a băgat.

Enotul spală fructe,
Murdăre nu le lasă
Apoi își spală mâinile
Și se așează la masă.

✎ *Reguli de aur*

- ☑ *La masă, trebuie să stai ușor aplecat spre farfurie, atunci când mănânci.*
- ☑ *Nu-i frumos să stai tolănit la masă, nici să-ți așezi coatele pe masă când mănânci.*
- ☑ *Mestecă încet, cu gura închisă.*
- ☑ *Pâinea se sevește din coșuleț cu mâna.*
- ☑ *Carnea se mănâncă cu ajutorul cuțitului și a furculiței.*
- ☑ *Cuțitul se ține în mâna dreaptă, iar furculița în mâna stângă.*
- ☑ *Peștele se mănâncă fără a te ajuta de cuțit.*
- ☑ *Ai terminat de mâncat, șterge-ți mâinile și gura cu șervețelul.*
- ☑ *După ce ai terminat de mâncat, neapărat să mulțumești pentru o masă atât de bună.*

CREAȚII ALE EDUCATOARELOR

GHEATA LUI MOȘ NICOLAE

Prof. Lastovietchi Ileana
Grădinița P.P. „Mihai Eminescu”, Tg-Jiu

Anul repede-a trecut
Și noi iarăși ne-am trezit,
C-așteptăm cu nerăbdare,
Să vină... Moș Nicolae.

Este-un Sfânt cu suflet mare,
Și pune la fiecare,
În ghetuțele-așezate,
Daruri binecuvântate.

Spune, tu, copile drag,
Ți-ai lăsat ghetele-n prag,
Curate și lustruite,
Cum face-un copil cuminte?

De-ai avut purtare bună,
Moșul, dulciuri o să pună.
Dăruie și jucării,
Mult iubite de copii.

Nuielușa fermecată,
Poate sta și ea în gheață.
Ea ne face să gândim:
Mai cuminți, mai buni să fim.

SOSEȘTE TOAMNA

Prof. Cornescu Alina Oana
Grădinița P.P. „Mihai Eminescu”, Tg-Jiu

Se lasă toamna,
Coboară-ncet la vale,
Cu frunze galbene în vânt,
Cu șiruri negre de cocoare
Ce se-ndepărtează rând pe rând.

Și plouă-ncet și mocănește
Peste grădini, peste livezi,
Coboară carele cu struguri
Și scârțâie încet-încet.

POVESTE

Ed. Peloiu Genoveva
Grădinița P.P. „Mihai Eminescu”, Tg-Jiu

A fost odată un împărat
Și avea o împărăție de invidiat,
Cea mai mare bogăție
Cine să-i fie?
Patru fete minunate
La care se gândea zi și noapte.
La bătrânețe averea
Cum să le-o dăruiască
Și pe care mai mult s-o iubească?
Cea mică, Primăvara,
De care se bucurat toată țara,
Căci natura cu verde îmbrăca
Și prin muncă pe oameni îi mulțumea.
Cea mai sprintă, arunca
Culori minunate în țară:
Pe pomi, câmpii, azur
În înaltul cerului,
Albastru pe apele toate,
Care de mulțumite ce erau
Oamenilor peste dăruiau.
Soarele și toată țara
O strigau: Vara.
Toamna, mai potolită,
Umbla acoperită cu
Haine colorate
De la fructe și
Legume adunate
În graba mare
De fiecare, căci
Vremea trecea
și fiica cea mai mare sosea
Era Iarna care venea
Cu prietena ei zăpada.
Totul îl acoperea
De gerul rău natura
O proteja.
Anul, căci el era
Împăratul,
Ca pentru fiecare
Dragostea lui să fie
La fel de mare,
Căci, fără una din ele
El n-ar mai fi avut putere
Și nici avere.

DORINȚA UNUI PRICHINDEL

Prof. Gogălniceanu Ana
Grădinița P.P. „Mihai Eminescu”, Tg-Jiu

Dragul nostru Moș Crăciun,
Uite, aș dori să-ți spun
C-alfabetul de-l știam
O scrisoare îți scriam.

Dar sunt mic, precum mă vezi,
Pot doar să îți desenez
Darurile ce-mi doresc
Lângă brad să le primesc:

O mașină, un cățel,
Semaforul și-un purcel
Și-aș mai vrea să-mi dai în dar
Un frumos ABECEDAR,

Să-nvăț litere cu care
Să pot scrie o scrisoare,
Să-ți urez de sănătate,
Că-i mai bună decât toate!

SĂRU' MÂNA, MOȘ CRĂCIUN!

Culeasă de,
Prof. Cornescu Alina Oana
Grădinița P.P. „Mihai Eminescu”, Tg-Jiu

-Bună seara, copil bun!
-Săru' mâna, Moș Crăciun!
-Ți-am adus un dar. Dar tu?
Ai fost cuminte sau nu?

-Moș Crăciun...vezi dumneata,
Am fost cam...așa și așa!
-Eu știam! Fiindcă nu minți
Te trec la copii cuminiți
la din traistă ce-i mai bun
-Săru' mâna, Moș Crăciun!

GREIERAȘUL

Prof. Murarețu Angela
Grădinița P.P. „Mihai Eminescu”, Tg-Jiu

Toamnă, de când ai venit
Totul este pustiit...
Prin livezi, grădini și-n vii
Și pe deal și pe câmpii
Frunzele sunt ruginii
Unele-s duse de vânt
Și cad ușor pe pământ.
Ploaia rece bate-n geam
Zgribulită stă pe ram
O vrăbiuță micuță
Că nu și-a găsit căsuță.
Gâze mici și mai tot cară
Proviziile în cămară
Eu, am uitat sărac de mine
Că iarna aduci după tine.
Și... mi-am făcut o căsuță
Dar n-am nimic în cămăruță.
Nu te așteptam acum!
Ci...nainte de Crăciun.
Așa aveam și eu timp
Să strâng zilnic câte-un pic
Un grăunte mic, mic, mic.
Și mi-l puneam în cămară
Să am pân' la primăvară.

TOAMNA

Prof. Murarețu Angela
Grădinița P.P. „Mihai Eminescu”, Tg-Jiu

- Greieraș, eu am venit
Fiindcă roadele s-au pregătit
Porumbul este-n hambare
Legumele-s în borcane
Fructele sunt în cămară
Vinul dă pe dinafară
Florile s-au ofilit
Noptile s-au lungit
De aia-i totul pustiit!
Duduie tractoarele
Și brăzdează ogoarele
Vremea deja se răcește
Să știi că iarna vestește
Văd că tu ești necăjit
Te-am găsit nepregătit
Și-n cămară n-ai nimic.
Dar, ce-ai lucrat toată vara,
N-ai știut că vine toamna?

DE LA COPIII... PENTRU COPII...

OMUL DE ZĂPADĂ

Bălu Ionuț
Clasa a VII-a
Colegiul Național „Spiru Haret”, Tg-Jiu

Din trei bulgări e făcut
Și la noi zâmbește lung.
Măinile, noi le-am făcut
Din mături ce le-am avut.
Doi cărbuni și-un morcov mic
I-au dat un aspect pitic.
Și să nu îi fie frig,
Cu-un fular l-am învelit.
Și acum am terminat
Omul nostru alb, curat.
Omul nostru de zăpadă
E o jucărie dragă!

VEVERIȚA DEȘTEAPTĂ

Andrei Euard
Clasa a VI-a
Școala Gimnazială „Grigore Alexandrescu”, Târgoviște
Îndrumător,
Prof. Năstase Daniela

Maimuța Chelsea a venit în vizită în “Marele Oraș”. Dar vai! Se plictisește “Oare ce să fac în locul astă imens?”

Chelsea vede un grup de veverițe care se jucau “Săritura prin copaci”, preferatul maimuței.

-Hei! Mă întreb dacă mă pot juca și eu cu voi? Sunt foarte bună la jocul acesta.

-Cum? Nimeni nu e mai bun ca mine, zice veverița Codița. În primul rând tu vii din junglă și ești sălbatică. Noi trăim aici, în centrul orașului și... nu ești de nasul nostru.

-Ah!

-Eu zic să o lăsăm să încerce! spuse altă veveriță sfioasă.

Și tuști! Chelsea își dovedește măiestria prin săriturile învățate la circ și ... se împrietenește cu veverițele.

Morala: Indiferent de locul din care vii , **DACĂ EȘTI DEȘTEPT**, ai aceleași drepturi ca și ceilalți.

POEZII... pentru cei
mai mici pitici
-grupa antepreșcolară-

Culese de,
Prof. Pătrașcu Vioarica
Grădinița P.P. „Mihai Eminescu”, Tg-Jiu

VINE TOAMNA

de Mălina Cojal

Șopotesc pe străzi pâraie...
Toamna în manta de ploaie
Bate-n geam cu glasul mic:
Pic, pic, pic.

Azi și-a pus ciorapi mai groși
Ba și-a pus chiar și galoși
Să nu prindă guturai,
Vai, vai, vai!

FLORICĂ DRAGĂ

(folclorul copiilor)

Florică din răzor
Stol de berze trec în zbor,
Iară codrii-s triști și goi
Toamna s-a întors la noi

Amândoi avem un dor
Să se-ntoarcă iar în țară,
Mult-dorita primăvară...

DIN LUMEA POVEȘTILOR...

PRINȚESA DIN GHINDĂ

Culeasă de,
Ed. Săpun Elena
Grădinița P.P. „Mihai Eminescu”, Tg-Jiu

A fost o dată o ghindă ca toate ghindele, căzută pe o stradă ca toate străzile, dintr-un oraș ca toate orașele. Nu era nici mai mare nici mai mică decât celelalte ghinde din stejarul în care se născuse și nimic din înfățișarea ei nu dădea de gol povestea frumoasă pe care o ascundea.

Viața ghindei despre care vă povestesc nu era deloc ușoară. Copiii dădeau cu piciorul în ea, și-o pasau de la unul la altul și o zdruncinau rău de tot. Mașinile treceau în viteză și o aruncau în bălți noroioase sau și mai rău, în canalele de pe marginea străzilor. Veverițele o strâneau între gheruțe și încercau să o spargă cu dinții.

Dar într-o dimineață foarte friguroasă, când zăpada aproape că acoperise ghinda noastră, ceva deosebit s-a întâmplat. Un băiețel se întorcea trist de la școală. Mergea cu capul în pământ pentru că niște copii mai răi îi umpluseră penarul cu lipici. Când să traverseze strada, a auzit o voce mică: *“Te rog, nu mă strivi!”*. Copilul s-a oprit cu piciorul în aer și s-a uitat nedumerit în jur. N-a văzut pe nimeni și a dat iarăși să păsească. *“Te implor, ai grijă!”*, s-a auzit iarăși glasul subțire și speriat. Băiețelul s-a ciupit de braț ca să fie sigur că nu visează și apoi s-a uitat curios la ghinda acoperită de zăpadă până la căciuliță. A ridicat-o în dreptul urechii și a scuturat-o bine. *“Au! Îmi cad toate rochițele în cap! Oprește-te, nepoliticosule!”*.

- Nu sunt deloc nepoliticos dar nu înțeleg cine vorbește, s-a scuzat băiețelul în timp ce se uita după stăpâna vocii.

- Nici nu știi ce noroc ai avut că ți-au pus băieții lipici în penar!

- De unde știi că mi-au făcut asta? Și cum aș putea să fiu norocos când și-au bătut joc de mine?

- Deșurubează căpăcelul de la ghindă și suflă de trei ori înspre ea, i-a spus vocea jucăușă.

Îndată ce a scos căpăcelul lemnos, din ghindă au ieșit scânteii colorate și băiețelul nostru s-a făcut mic-mic cât un puricel. A pășit sfios pe treptele de mușchi verde care coborau în ghinda devenită uriașă și a împietrit de uimire. În ghinda pe care o ridicase în mână erau castele, păduri, râuri și drumuri- toate puțin strâmbe și deplasate, probabil de la zdruncinăturile pe care le tot înduraseră.

O prințesă cu rochiță verde din frunze de stejar și cu părul blond împletit în două codițe legate cu viță sălbatică, l-a trezit din uimire și l-a tras repede de mână.

- Nu avem foarte mult timp, dragul meu și am atâtea să-ți arăt. Hai mai repede!

- Unde mergem? s-a bâlbăit băiețelul

- O să vezi imediat dar tot ce pot să-ți spun doar să te ții bine pentru că lumea asta se răstoarnă cu fundul în sus de mai multe ori pe zi, a chicotit prințesa.

Au luat-o la fugă prin pădurile de stejari cu rădăcinile în sus, sărind peste pâraiele care curgeau când într-o parte când în cealaltă și ținându-se de mână de fiecare dată când pământul se cutremura. Lumea din ghindă părea nesfârșită și avea munți, mare și un cer albastru cu steluțe în și constelații în formă de ghindă.

Când cutremurele s-au mai liniștit, cei doi s-au așezat pe o băncuță din fața unei școli în formă de scorbură.

- Să nu spui nimănui cum ai ajuns aici!

- Nici eu nu știu cum am ajuns aici...

- Trebuie să-ți găsească niște haine mai verzi și mai naturale. O să pari cam ciudat cu geacă de fâș și bocanci. Așteaptă-mă puțin!

Prințesa a fugit în subsolul unui castel cum băiețelul nostru nu văzuse nici măcar în cărțile de povești (cu turnuri care se înfășurau spiralat unul de altul de parcă erau flori cățărătoare) și s-a întors repede cu niște opincuțe din scoarță de copac, o pelerină din brusture și o cingătoare groasă de brad.

- Acum n-o să mai arăți ca un intrus, i-a spus mulțumită după ce băiețelul s-a schimbat în hainele cele noi.

- Dacă m-ar vedea colegii acum ar râde și mai tare de mine...

- Iarăși cu colegii ăștia nesuferiți! Nu ai voie să mergi cu capul în pământ din cauza unor bătărași. Gândește-te și tu: dacă într-o ghindă se ascund atâtea nebunii, în lumea ta mare există atâtea lucruri frumoase încât pur și simplu nu ai voie să fii supărat!

- E a zecea oară când îmi pun lipici în penar...

- Nici măcar nu au imaginație, a râs prințesa.

Băiețelul a început și el să râdă când și-a dat seama că prințesa cu coroniță de ghindă avea dreptate.

- Vreau să-ți arăt cum arată o zi de școală în lumea noastră, i-a spus prințesa și iarăși a luat-o la fugă ținându-l de mână.

S-au furișat într-o clasă plină cu copii îmbrăcați cu toții în uniforme de brusture. Profesoara predă o lecție de matematică și scria de zor pe o scoarță uriașă. Pământul a început să se cutremure, scaunele elevilor alunecau în dreapta și-n stânga și hop! Școala s-a dat peste cap. „Câinii ăștia nu o să învețe niciodată să se uite pe unde merg. Să revenim la ora noastră de limbi străine”, a spus profesoara de matematică după ce cutremurul s-a liniștit.

- Vezi? Aici totul e pe dos din clipă în clipă, a râs mica prințesă

- Și nimeni nu se supără?

- Ne-am obișnuit să zâmbim orice ar fi. Hai să-ți mai arăt ceva în curtea școlii. În fiecare zi, pe la aceeași oră, un grup de elevi zgomotoși trec pe lângă ghinda noastră și pornesc un mic fotbal în stradă. Ne zdruncină zdravăn dar știi care e partea bună? Ne salvează de o mulțime de fapte rele care se dau peste cap și se transformă în fapte bune. Uite!

În fața lor, un băiețel care semăna cu băiețelul nostru plângea pentru că niște copii mai înalți îi luaseră penarul și nu voiau să i-l mai dea înapoi. În lumea din exterior, elevii tocmai observaseră ghinda și o luaseră la picioare pe trecerea de pietoni. În lumea din ghindă, cutremurul i-a determinat pe băieții cei înalți să-i dea penarul înapoi băiețelului și chiar să-l invite la o partidă de baschet după ore.

- La următorul cutremur partida de baschet probabil o să se transforme în fotbal, a râs prințesa.

- De ce îmi arăți toate ciudățeniile astea?

- Pentru că sunt o prințesă care se plictisește chiar și în nebunia asta de lume. Uneori trag cu ochiul la lumea voastră mare și nu-mi vine să cred cu ce fețe lungi umblați unii dintre voi. Când vă văd atât de tristi, îmi vine să strig la voi că există locuri mult mai imprezibile și mai ciudate decât lumea voastră. Din când în când îmi place să vă și arăt cum ar fi să trăiești într-un loc care se răstoarnă de sute de ori pe zi.

Băiețelul a început să râdă.

- Să știi că mai bine umblu cu lipici în penar decât să mă trezesc că ora de mate se schimbă brusc în limbi străine. Cum îți dai seama ce teme ai de făcut sau ce lecție ai avut de învățat?

- Nu știi niciodată, a râs iarăși prințesa.

Băiețelul a vrut s-o mai întrebe de ce nu iese din lumea din ghindă dar s-a trezit că i se lungesc tot mai mult picioarele și că ghinda se face tot mai mică. Sute de scântei colorate au apărut iarăși și hop! era din nou gata să traverseze pe trecerea de pietoni de lângă școala lui.

- Psst, n-am voie să fac prea multe magii dar ți-am pregătit o surpriză. Tot ce te rog e să ai grijă de ghindele pe care le întâlnești pe viitor și să le ferești de la strivire, fără să povestești vreodată secretul nostru, s-a auzit vocea subțire a prințesei.

Băiețelul era buimac și s-a gândit că totul a fost doar un vis. Nu înțelegea cum a adormit mergând dar nu se putea abține din zâmbit. *“Auzi o lume care se întoarce cu fundul în sus, de o sută de ori pe zi! Ce nebunie!”*. S-a aplecat totuși, a cules ghinda din stradă și a așezat-o în iarbă, cât mai departe de mașini. În drum spre casă, s-a întâlnit cu copiii care îi lipiseră penarul. La început a vrut să-i evite dar, ca prin magie, s-a trezit că vorbește cu cei șase băieți buclucași. *“Nu vrei să vii pe la mine mai târziu? I-am invitat pe băieți la un baschet în curte”*, l-a întrebat unul dintre puștii care îl chinaseră încă de când pusese piciorul pentru prima dată în școală.

- Lumea chiar se întoarce cu fundul în sus, a bombănit băiețelul nostru.

- Ai spus ceva?, l-au întrebat copiii.

- Nu...ne vedem la baschet mai târziu.

Din ziua aceea, băiețelul nostru a protejat toate ghindele pe care le-a întâlnit, le-a mutat pe iarbă ca să fie în siguranță și a zâmbit de fiecare dată când ceva trist i se întâmpla pentru că acum știa un mare secret: lumea se învârtă și se rostogolește când te aștepți mai puțin.

Prințesa din ghindă e mult mai fericită de când lumea nu i se mai cutremură de o sută de ori pe zi și și-a organizat regatul mult mai bine. Dacă va reuși să-și aducă ghinda într-un loc cât mai ferit din care să nu o mai fure nici o veveriță, o să iasă în lumea mare pentru o zi și o să-i mulțumească pentru ajutor băiețelului nostru.

Și-am încălecat pe o ghindă

Și v-am spus o poveste ascunsă într-o grindă.

MOȘ CRĂCIUN A RĂCIT

Culeasă de,

Prof. Ecobici Mirella

Grădinița P.P. „Mihai Eminescu”, Tg-Jiu

A fost o dată o iarnă mai friguroasă ca oricând. Toată lumea era îngropată în nămeți uriași. Vântul sufla furios și tăios. Toate școlile erau închise. Nimeni nu mai mergea la serviciu. Totul era înghețat și puștii pentru că toți oamenii stăteau adăpostiți la căldură în casele lor.

Crăciunul se apropia și toți copiii se întrebau cum o să mai ajungă Moș Crăciun la ei când toate hornurile erau pline de zăpadă, geamurile înghețate și străzile adevărate tunele.

Viscoala așa de rău încât părea imposibil chiar și pentru Moș Crăciun să mai zboare cu sania lui fermecată.

În Laponia situația era și mai gravă. Toți spiridușii forfoteau la fabrica de jucării ca să termine producția la timp, Moș Crăciunița nu-și mai vedea capul de treabă și cocea de zor la cozonaci, renii stăteau ascunși la căldură pentru că altfel riscau să se transforme în statui de gheață, iar sania fermecată era de negăsit.

Moș Crăciun, înfometat sub o pătură pufoasă, tușea și strănuta.

- Moșule nu ai cum să duci toate cadourile pe vremea asta. Uite cât ești de bolnav. Mă tem că va trebui să amânăm Crăciunul până când te faci bine, spuse spiridușul șef.

- Să amânăm Crăciunul? Nu am făcut asta niciodată și nu se poate să facem așa ceva nici acum! Sania fermecată poate să treacă prin orice viscol, a tunat Moș Crăciun fonfăindu-se.

- Moșule...sania fermecată...

- S-a întâmplat ceva cu sania?! spuse moșul impacientat. Apoi s-a apucat să fluiera printre strănuturi, încercând să cheme astfel sania la fereastră să o poată verifica.

- Sania e de negăsit, spuse spiridușul șef cu glasul tremurând.

- Imposibil! Sania trebuie să vină când fluier. Așa a fost de sute de ani...

- Noi credem că e îngropată în zăpadă și praful de stele care o făcea să funcționeze a înghețat. De-asta nu mai răspunde la fluierături.

Moș Crăciun s-a ridicat grăbit din pat, și-a pus haina cea mai călduroasă și cizmele îmblănite, a luat un sac mare plin cu praf de stele și a ieșit afară să vadă ce s-a întâmplat cu sania. Moș Crăciunița a început să țipe îngrijorată: “O să te îmbolnăvești mai rău! Intră imediat în casă! Nu ai voie să te ridici din pat!” Era deja prea târziu. Moșul înainta prin nămeții uriași cu capul gol, pentru că viscolul îi zburase instantaneu căciulița roșie.

Sania era de negăsit și Crăciunul era a doua zi. Nu avea timp să construiască o alta sanie și era și prea bolnav pentru a zbura pe o astfel de vreme. S-a hotărât să arunce praful de stele pe zăpadă în speranța că o va topi. Vântul era atât de puternic încât praful de stele nu s-ar fi lipit de zăpadă oricât ar fi încercat. Milioane de bucăți de steluțe au zburat purtate de vânt prin toate colțurile lumii.

Moșul s-a lăsat păgubaș și s-a întors în casă și mai răcit decât plecase. Crăciunița înduișoasă nu l-a mai certat. I-a dat o cană mare de lapte cu miere și scorțișoară și s-a așezat lângă el. Trebuia să fie o modalitate de a salva Crăciunul.

- Moșule ce-ar fi dacă am ruga părinții să ne ajute?

- Nu se poate. Toate scrisorile copiilor sunt la noi. Și în plus toate magazinele sunt închise din cauza zăpezii. Nu ar avea ce să le cumpere.

- Păi tu nu te-ai uitat la știri?

- Crezi că eu am vreme să mă uit la televizor când trecem printr-o astfel de criză? A întrebat Moșul arțăgos.

- Praful de stele cu care încercai tu să topești zăpada a zburat prin toate colțurile lumii. Numai la noi mai e vremea așa de urâtă. În rest s-a oprit ninsoarea și zăpada începe să se topească.

- Serios? Extraordinar! Bine măcar că pot ieși părinții din case să cumpere brazi. Păcat totuși că nu o să aibă nici un cadou de așezat sub pomul de Crăciun.

- Păi de ce să nu aibă? Le trimitem scrisorile copiilor și îi rugăm să cumpere ei cadourile pentru că... Moș Crăciun a răcit.

Moș Crăciun tăcea. Nu-i convenea situația. Cadourile sunt meseria lui. Nu putea să lase o sarcină așa de importantă în mâinile părinților. Copiii și-ar fi dat seama și Crăciunul n-ar mai fi fost Crăciun.

I-a venit o altă idee. S-a ridicat din pat și a fugit în fabrica de jucării să verifice cât praf de stele mai avea. Toți spiridușii dormitau, convinși că nu se va mai face nici o livrare a doua zi.

- Treziți-va în clipa asta! O să trimitem toate cadourile orice ar fi! Terminați producția de jucării! Măine de dimineața toți copiii trebuie să își primească darurile.

- A înnebunit Moș Crăciun! Cred că e de la răceală...spuse un spiriduș mai tânăr.

Moșul, încărcat cu vreo 10 saci de praf de stele a alergat înapoi în casă și a pus mâna pe telefon.

- Alo? Crăiasa zăpezii?

- Da...Cine e la telefon? Sunt foarte ocupată.

- Sunt Moș Crăciun. Ia te rog o pauză din suflat și vino până la mine.

- S-a întâmplat ceva?

- Da, e urgent! Ai uitat crivățul pornit la noi și nu mai pot să-mi dezăpezesc sania.

- Ai încercat cu praf de stele?

- Am încercat! Mi-a zburat tot din pricina vântului.

- Bine, hai că zbor până deasupra voastră și arunc eu niște praf de stele. Dar îmi rămâi dator să știi!

- Cum să nu Crăiaso?! Te așteaptă zece saci aici dacă reușești să-mi scoți sania de sub nămeți.

În timp ce Crăiasa zăpezii presăra praful fermecat deasupra Laponiei, Crăciunița găsisese cartea de bucate a bunicii sale. În cartea asta se afla o rețetă secretă de băutură care vindecă orice răceală.

Moșul și-a pus grăbit costumul și a sorbit dintr-o cană imensă, licoarea magică. A tras un ultim strănut și gata! Răceala a dispărut ca prin minune.

- La drum! strigă Moșul și renii se ridică de pe lângă sobe gata de încă o călătorie.

Crăiasa se ținuse de cuvânt. Sania aștepta cuminte să fie încărcată cu cadouri și să pornească în înconjurul lumii ca în fiecare an.

Renii au fost înhămați, cadourile aranjate cu grijă, Crăciunița l-a sărutat pe obraz pe Moș Crăciun și totul a reintrat în normal

- Unde sunt sacii mei cu praf de stele? Întrebă Crăiasa Zăpezii miorlăindu-se.

- Hai înăuntru să ți-i dau. Era cât pe aci să strici Crăciunul, dragă. Poate ar trebui să-ți iei și tu o vacanță. Prea ai exagerat anul ăsta, zise Crăciunița cu un glas obosit.

- Dragă...știu cum e. Trebuie să-mi câștig și eu existența. Anul ăsta nu mai aveam nici fir de praf de stele în toată bucătăria. Păi îmi mai creșteau mie cozonacii fără sacii ăștia?

Și-am încălecat pe-o sanie

Și v-am spus o poveste fără nici o dihanie!

PRAFUL MAGIC AL LUI MOȘ CRĂCIUN

Ho, ho, ho, dragii mei. După cum vă spuneam, plângeau toate personajele din basme. Plângeau de fericire. Dar ce nu vedeau ele, era că și eu plângeam. Plângeam pentru că voi, prichindeii Moșului, voi îi iubeați în continuare și credeți în povești. Ehei... și câtă vreme vor fii basme și povești Moș Crăciun, adică eu, o să trăiască veșnic. Și o să vă aducă în fiecare an câte jocuri și cadouri vreți. Dar uitați că m-am lăsat luat de amintiri și am uitat că în seara asta am de îndeplinit o misiune specială. O să zbor deasupra României întregi și voi împrăști din praful meu magic care vă poartă în lumea viselor. Spuneți cinstit, nu aveți, uneori, noaptea, niște vise extraordinare? Nu visați că sunteți eroi, că înfrângeți tot felul de monștrii sau de forțe ale Răului? Nu visați că vă întâlniți cu toți eroii din desene animate și din povești? Nu visați lucruri nemaipomenite care vă fac să vă simțiți minunat?

Ehei, dragii Moșului, dragi! Haideți să vă spun un secret, dar rămâne doar între noi – nu aveți voie să-l spuneți nici măcar părinților voștri. Doar voi și cu mine trebuie să-l știm. În nopțile acelea, iubiții mei, eu zbor în sania mea fermecată și împrăști pe deasupra voastră un praf magic. Cu praful acela voi ajungeți în Lumea Poveștilor și acolo trăiți tot felul de aventuri. Dar dimineata, efectul prafului se risipește și atunci vă treziți din nou în lumea oamenilor mari. Vă propun ceva, dar rămâne între noi: o dată pe an, când vreți voi, nu neapărat în seara de Crăciun, atunci când simțiți nevoia să fiți eroi, duceți-vă la culcare puțin mai devreme. Aveți grijă să vă spălați pe dinți înainte de culcare și să îi pupați pe părinți de noapte bună, pentru că altfel praful magic nu își mai face efectul. Apoi mergeți în camera voastră și gândiți-vă la mine. Și spuneți cu voce tare, de trei ori la rând:

„Moș Crăciun, în seara asta vreau să merg în Lumea Poveștilor”.

Trebuie să spuneți de trei ori pentru că eu o să fiu departe și ca vântul să aducă la mine vorbele voastre e nevoie ca ele să fie rostite de trei ori la rând. Și atunci, în seara respectivă, o să vin special pentru voi ca să presar din praful magic și să vă deschid porțile către Lumea Poveștilor. Rămâne secretul nostru, copii, da? Ho, ho, ho...

CUM ÎI AFECTEAZĂ PE COPII PLECAREA PĂRINȚILOR?

Prof. Lastovietchi Ileana
Grădinița P.P. „Mihai Eminescu”, Tg-Jiu

O problemă actuală cu care ne confruntăm de ceva vreme, sunt familiile monoparentale, **în urma plecării unuia dintre părinți în străinătate, la muncă.**

Deși plecarea pornește incontestabil de la nevoia de a reuși, de a avea o stare materială mai bună, din dorința de a oferi mai mult familiei și copiilor, această “plecare” este un fenomen complex și cu multe implicații pentru copil.

Familia este cea care conferă siguranța și primul model de apartenență la un grup, la o matrice cu care copilul se identifică și prin care își dezvoltă propria autonomie și propria identitate. Orice modificare pe care aceasta matrice o suportă, își pune amprenta și asupra dezvoltării copilului și a modului în care reușește să se adapteze la noua realitate.

Structura afectivă a copilului, este deosebit de fragilă în special la vârstele mici și sensibilă la orice schimbare ce o poate pune în pericol. Este esențial să înțelegem modul în care percep copiii această “plecare”, trăirile și așteptările lor.

Una din caracteristicile plecării unui părinte în străinătate, așa cum este ea resimțită de copil, este caracterul brusc al deciziei. Într-un timp foarte scurt află că tatăl sau mama, vor pleca undeva departe pentru o perioadă lungă. Incapacitatea de a fi anticipat această schimbare, conduce la declanșarea unor reacții atât înaintea plecării, cât și după plecare. Copilul poate fi furios, confuz, abătut, trist, violent, pot apărea rezultate școlare slabe, tendința spre izolare, conflicte cu alți copii.

Mulți părinți se întrebă că nu știu ce s-a întâmplat cu copilul lor și târziu, pun în legătură manifestările sale cu schimbarea din contextul familial și înțeleg că ele exprimă suferința copilului ca o portavoce a suferinței întregii familii, care trece printr-un moment dificil de separare.

Situația de separare este resimțită de către copil ca un deznodământ tragic în care se vede nevoit să renunțe la unul din părinți definitiv, ca pe o părăsire.

În ciuda explicațiilor în care i se comunică faptul că părintele merge acolo pentru a câștiga bani, pentru a-i trimite acasă, pentru a-i cumpăra multe lucruri pe care și le dorește și pe care nu le are, această motivație materială, este o satisfacție de scurtă durată pentru copil, care rămâne extrem de afectat în plan emoțional și nu găsește explicația acestei “părăsiri”.

Părintele care pleacă, este cel care “părăsește” familia și copilul resimte această plecare ca pe un abandon.

Trăirea suferinței în urma acestui abandon, va lua multe forme în funcție de modalitatea pe care copilul o poate pune în act:

- ⊗ **îmbolnăviri repetate (sometizări)**
- ⊗ **refuzul de a mai merge la grădiniță**
- ⊗ **apariția unei stări de iritabilitate însoțită adesea de manifestări agresive**
- ⊗ **o instabilitate afectivă caracterizată de creșterea excesivă a sensibilității și de apariția plânsului frecvent**
- ⊗ **dorința de a se izola, de a sta singur**
- ⊗ **aspectul melancolic sau abătut, o pasivitate (lipsa chefului pentru activități)**
- ⊗ **o stare de agitație (permanent își caută ceva de făcut).**

Copilul resimte nesiguranța în urma separării cuplului parental ca și cum familia sa s-ar fi destrămat, iar destrămarea ei pune în pericol propria lui securitate. Este speriat, iar teama sa

se amestescă adesea cu confuzia de a nu ști unde a plecat, dacă se mai întoarce, când se întoarce, cât va sta, când va veni. Foarte multe întrebări fără răspunsuri, multă incertitudine care creează teamă.

Starea copilului este în strânsă legătură cu cea a părintelui care rămâne cu el acasă și care poate fi la fel de afectat de schimbarea produsă, dar tentat să nu arate copilului cum se simte.

Lipsa unei comunicări despre ce s-a întâmplat, despre cum simte fiecare, despre suferința lor conduce la deteriorarea, blocarea, ruperea legăturii și cu celălalt părinte.

Astfel, se constată fie o apropiere extremă față de părintele rămas cu copilul, ca o dorință de fuziune absolută menită să compenseze pierderea, suferința, fie o răceală și o distanțare ca un refuz al propriei suferințe.

Copiii au nevoie să știe ceea ce urmează să se întâmple în familie, să ia parte la deciziile importante, să li se explice motivul pentru care se întâmplă anumite lucruri și pentru care se iau anumite decizii. Să fie întrebați cum simt aceste schimbări, care este atitudinea lor.

Confuzia și teama lor poate scădea dacă primesc vești cu privire la locul unde se află părintele, ce face acolo, când va veni, dacă păstrează o relație constantă cu el fie direct, fie prin intermediul celuilalt părinte.

E nevoie de amprenta prezenței părintelui plecat, în ciuda unei absențe îndelungate, pentru că asocierea acestei plecări cu ideea de dispariție conduce la ideea de pierdere totală, ca și cum ar fi murit, iar separarea va fi trăită ca un travaliu de doliu.

Nu ne propunem să schimbăm realitatea și motivele aferente ei pentru care părintele pleacă, să îl convingem să renunțe sau să îl învinovățim.

Fiecare familie ia decizia cea mai potrivită pentru a-și asigura nevoile și bunăstarea. Trebuie doar să avem în vedere efectele unei plecări asupra copiilor și multitudinea de reacții care pot apărea, pentru a le înțelege și a le putea elabora împreună cu copilul.

EFECTELE MICULUI ECRAN ASUPRA MINTII COPILULUI

Prof. Jurebie Maria
Grădinița P.P. „Mihai Eminescu”, Tg-Jiu

Trăim într-o societate în care părinții dedică tot mai puțin timp copiilor, preferând să îi uite în fața televizorului, pentru a-și putea rezolva problemele casnice.

În urma cercetărilor desfășurate în ultimii ani s-a ajuns la concluzia că vizionarea TV și calculatorul dăunează dezvoltării și funcționării creierului uman. Aceasta, deoarece activitatea corticală, atunci când ne așezăm în fața ecranului este complet diferită de aceea întâlnită în mod obișnuit în viața oamenilor. Cele câteva ore petrecute zilnic de copii în fața televizorului și a calculatorului, încă din primii ani de viață, vor influența definitiv modul în care creierul va răspunde pe viitor la provocările lumii reale, modul în care va procesa informația.

Astfel, mintea tinerilor ajunge să fie dependentă de starea de pasivitate, de neconcentrare, și negândire, care i-a fost indusă zilnic, câteva ore, prin intermediul vizionării.

Emisfera stângă a creierului, a cărei activitate este inhibată când privim la televizor, nu se dezvoltă normal, ceea ce va face ca tinerii aceștia să fie deficienți în ceea ce privește gândirea logică și analitică, în vorbire, în construirea frazei, în scris și citit-procese desfășurate în ariile acestei emisfere.

Cele mai grave sunt consecințele pe care televizorul și jocurile pe calculator le au asupra funcționării părții din față a creierului- cortexul prefrontal- care îl deosebește pe om de animal - slăbirea capacității de concentrare, scăderea memoriei, apariția stării de pasivitate și a plictiselii, a depresiilor, a anxietății și a tulburărilor de personalitate.

Vizionarea afectează, de asemenea, capacitatea de concentrare a atenției, slăbește motivația și favorizează comportamentele instinctive-bulimia, agresivitatea și pulsunile sexuale.

Acestea sunt doar câteva din motivele pentru care Academia Americană de Pediatrie (Reinsenberg, 1998) recomandă ca până la 2 ani copiii să nu fie lăsați să se uite la televizor, iar

după această vârstă, pe toată perioada vârstei școlare, să se limiteze timpul vizionării-cumulat-televizor, video sau calculator- la una, cel mult două ore pe zi.

CĂLĂTORIE ÎN ȚARA CUVINTELOR

Prof. Gogălniceanu Ana
Grădinița P.P. „Mihai Eminescu”, Tg-Jiu

Există, adesea, în prima copilărie – spunea Gaston Berger – o prospețime a imaginației, o curiozitate neobosită, un fel de geniu poetic, pe care savanții sau artiștii, ajunși la maturitate, nu le pot regăsi decât cu mare greutate.

Creativitatea constituie una din implicațiile umane esențiale ale culturii și civilizației, ale oricărui proces social. Ea este una din cele mai mari producătoare de valori umane, sociale și educaționale.

Vârsta preșcolară este perioada caracterizată printr-un remarcabil potențial creativ. Acum copiii dobândesc deprinderea de a-și exprima ideile, impresiile, gândurile, dorințele într-o formă nouă, inteligentă, cursivă, creatoare. Această etapă a vieții oferă premise nelimitate pentru cultivarea potențialului creativ. Am în vedere naivitatea, sinceritatea gândului, expresivitatea, spontaneitatea, impetuositatea, dinamismul creator, spiritul de inițiativă, independența în gândire și acțiune specifice vârstei. Dacă această perioadă nu este fructificată, pierderile ce se produc vor fi mari, iar recuperările ulterioare vor fi parțiale și adesea minime.

Pornind de la aceste considerente absolut logice și adevărate am încercat, în munca pe care o desfășor cu preșcolarii, să caut și să promovez talente, copii care își exprimă gândurile, ideile, sentimentele într-o formă artistică, indiferent din ce parte a artei ar veni ea. Antrenarea acestora în cercurile de creație (literară, artistico-plastică etc.) a adus reale satisfacții și beneficii nu doar preșcolarilor, dar și părinților și educatoarelor.

Și pentru că toate „produsele” minții și sufletului de copil trebuiau să-și găsească loc binemeritat într-un cadru adecvat, a apărut la Editura Măiastra din Tg-Jiu volumul de versuri și proză intitulat „CĂLĂTORIE ÎN ȚARA CUVINTELOR”.

El strânge în mănunchi cele mai bune creații literare ale preșcolarilor din grădinița noastră și nu numai – poezii, povestioare, scurte relatări ale unor întâmplări care și-au pus amprenta peste sufletul de copil, adevărate reportaje de vacanță, ghicitori în rime sau nu, dar și creații plastice pline de candoare și culoare.

Protagonistii acestor texte au dat frâu liber imaginației și fanteziei fără de margini.

Nu este de mirare că imaginația, în școlile noastre, este tratată ca o rudă săracă, în avantajul atenției și al memoriei; a asculta cu atenție și a memora cât mai exact sunt și acum trăsături esențiale ale elevului model. Atunci când avem, însă, ocazia și posibilitatea să-l lăsăm pe copil să „zburde liber” printre cuvinte, avem datoria, nu numai morală, să-l încurajăm s-o facă. Libera folosire a tuturor posibilităților limbii nu reprezintă decât una din direcțiile în care el se poate extinde. Imaginația copilului, stimulată să inventeze cuvinte, va aplica instrumentele sale asupra tuturor trăsăturilor experienței care vor provoca intervenția sa creativă.

Limbajul de ficțiune și vocabularul, chiar și la preșcolari, sunt pline de metafore care așteaptă doar să fie sesizate și dezvoltate, nu numai în poezie, ci și în povestiri.

„O piatră aruncată în lac stârnește cercuri concentrice care se largesc pe suprafața apei, legând în mișcarea lor nufărul și trestia, bărcuța de hârtie și barca pescarului... Tot astfel, un cuvânt, aruncat în minte la întâmplare, produce valuri la suprafață și în adâncime, antrenând în căderea sa sunete și imagini, analogii și amintiri, sensuri și vise, într-o mișcare ce interesează experiența și memoria, fantezia și înconștientul”, spunea Gianni Rodari. Iată de ce trebuie să încercăm, pe toate căile posibile, să-i învățăm pe copii să asculte ecourile ascunse ale cuvintelor, ale sunetelor, să dea viață acestor sensuri noi, atât în versuri, cât mai ales în povestiri. Și asta pentru că povestea este cea mai bună prietenă a copiilor. Trebuie să le sădăm în suflete ideea că toate cuvintele se unesc, formând „o pojghiță” superficială peste o „apă” adâncă și că, de vrei să creezi o povestire, trebuie să „înoți sub apă”, să găsești și alte înțelesuri ale cuvintelor.

Oferind copiilor un cadru organizat de exprimare – revistele școlare, cărțile pentru copii și scrise de copii - nu facem altceva decât să le demonstrăm că avem încredere în talentul lor, că îi susținem moral că îi încurajăm, că îi considerăm partenerii și nu inferiorii noștri. Le sporim încrederea în forțele proprii, le deschidem drum spre afirmare. Acestea sunt adevărate modalități de petrecere plăcută a timpului liber. Foarte apreciate sunt și paginile de glume și umor create chiar de către copii, și de aceea nu trebuie neglijate efectele comice ale produselor copiilor, fie și numai pentru simplul motiv că, în școlile noastre, în general vorbind, se râde prea puțin. Ideea că educația minții trebuie să fie ceva serios este printre cele mai greu de combătut, chiar și în rândul tinerelor cadre didactice.

Rămân la convingerea că, dacă vrem să-i învățăm pe copii să gândească, trebuie întâi să-i învățăm să inventeze, să improvizeze, **să se odihnească tot mai des printre cuvinte și creații de tot felul**, iar revista școlară și cărțile cu produsele copiilor rămân mijloace extraordinare de educație, instrucție și promovare a talentelor în formare. Pot fi în același timp auxiliare didactice și un dar de suflet pentru orice cititor.

COPIII ȘI DESENUL

Prof. Chebeși Marinela
Grădinița P.P. „Mihai Eminescu”, Tg-Jiu

Copilul preșcolar, este la vârsta minunată când desenează mult, cu entuziasm și imaginație.

A desena la această vârstă, nu înseamnă numai a produce cu plăcere o lucrare frumoasă pe care o va admira toată familia.

A desena, înseamnă în același timp, a găsi echilibrul afectiv, a exprima ceea ce nu știe să spună prin cuvinte: încredere în sine, bucuria, tristețea, frica etc.

Copilul se deschide cu generozitate prin desen. Din acest motiv, a desena este la fel de important pentru copil, ca și pentru părinți, desenele sale fiind sursa reală de informații pentru psiholog.

Energia și vitalitatea copilului este exprimată în caracteristicile desenului: cât de precis, de atent, de îngrijit este acesta sau cât realizat în grabă, cu linii schițate ușor.

Repere de interpretare a unor astfel de desene:

1. **Relații afective pozitive în familie – climat familial echilibrat** – copilul se desenează în mijlocul familiei, membrii familiei se țin de mână.
2. **Dorința de afirmare** – se reprezintă pe sine având o siluetă mai mare decât tot ce este în jur, chipul său ocupând mai mult de jumătate din pagina foi.
3. **Caracter impulsiv** – desenul prezintă detalii amănunțite, cu ștersături multe, în special detalierea excesivă a ochilor, suprastilizarea părului etc.
4. **Fenomen de singurătate, complex de inferioritate** – plasează desenul în colțul paginii, se reprezintă pe sine departe de ceilalți, își reprezintă familia, omițându-se pe sine.
5. **Stare conflictuală familială** – adulții sunt reprezentați având o gură mare, iar când se reprezintă pe sine, omite din desen, gura.

Dispoziția copilului este exprimată și de culorile folosite în desen.

Dacă, *impresia generală este veselă, luminoasă*, putem deduce faptul că, **dispoziția emoțională a copilului, este echilibrată**. Dimpotrivă, dacă *desenul este întunecat, sumbru*, avem **motive să cercetăm mai îndeaproape starea afectivă a copilului**.

În concluzie, se poate spune că, un copil căruia **îi merge bine**, face desene vesele, bogate și colorate.

Dacă are probleme, lucrul acesta se va vedea în desenele sale, care vor fi afectate și nu vor mai semăna cu celelalte. În asemenea situații, este posibil să folosească predominant culori mai tari sau mai întunecate, desenul să fie repetitiv, iar **impresia generală agresivă**.

ÎN FIECARE AN... VIN SFINTE SĂRBĂTORI!!!

POVESTEA PRUNCULUI IISUS

Culeasă de,
Prof. Chebeși Marinela
Grădinița P.P. „Mihai Eminescu”, Tg-Jiu

Acum multă vreme, în orașul Nazareth locuia o tânără fată pe nume Maria. Era foarte harnică, credincioasă și frumoasă. Toată lumea o iubea, mai ales Iosif, tâmplarul cu care urma să se căsătorească.

Într-o zi, pe când Maria făcea curățenie un înger a apărut în fața ei. S-a înspăimântat grozav pentru că nu mai văzuse un înger niciodată și nu înțelegea de ce acesta i se arătase tocmai ei.

- Nu te teme! i-a spus îngerul Gabriel. Dumnezeu m-a trimis la tine să îți dau o veste minunată.

Maria tremura și se gândea că poate visează.

- Vei avea un băiețel și îi vei pune numele Iisus.

Nu se putea. Nici măcar nu se căsătorise încă cu Iosif. Cum o să-i spună acestuia că o să aibă un copil? Îngerul i-a ghicit gândurile și a încercat să o încurajeze.

- Duhul Sfânt face minacole. De aceea fiul tău Iisus va fi fiul lui Dumnezeu. Nu te mira! Știi doar că toată lumea spune despre verișoara ta Elisabeta că nu poate avea copii. Ei bine ea este deja însărcinată. Nimic nu este imposibil pentru Dumnezeu.

Iosif a rămas alături de tânără fată pentru că îngerul i-a apărut și lui în vis. Îngerul l-a sfătuit să nu-i fie frică și să o ia de soție pe Maria, mama lui Iisus.

Pentru că August, împăratul roman din acele timpuri s-a hotărât într-o zi că vrea să afle câți oameni locuiau în țară, a ordonat ca toată lumea să-și înregistreze numele în orașul în care se născuseră. Maria și Iosif se născuseră în orașul Betleem așa că au fost forțați să pornească într-acolo, deși sorocul nașterii se apropia. Drumul de mai bine de 10 kilometri a fost foarte oboseitor pentru Maria. Au ajuns seara târziu și orașul era plin de oameni care veniseră să respecte ordinul împăratului. Cei doi nu aveau unde să doarmă pentru că nimeni nu-i mai primea. Abia la marginea orașului au reușit să găsească o peșteră în care pe timp friguros păstorii își adăposteau animalele. Mariei îi venise timpul să nască așa că peștera aceea a fost un adăpost suficient de bun. După miezul nopții Iisus Hristos s-a născut. Maria l-a înfășat și l-a culcat în ieslea în care erau puși miei.

La scurtă vreme micul prunc a început să primească vizitatori. Au sosit întâi niște păstori din apropierea Betleemului care aflaseră de la Îngerul Domnului marea veste a nașterii. Iosif și Maria i-au ascultat uimiți și fericiți.

Apoi au sosit cei trei crai de la răsărit. Aceștia erau înțelepții care studiau stelele și credeau că pe cer o dată cu nașterea unui om apare o stea. În noaptea aceea friguroasă observaseră o stea nouă și frumoasă. S-au ghidat după ea și au ajuns la pruncul Iisus care se odihnea în ieslă. Craii auziseră de la iudei de Mesia și de aceea au cinstit pruncul sfânt cu tămâie ca pe Dumnezeu, cu aur ca pe un împărat și cu smirnă ca pe un muritor. A doua zi cei trei crai s-au întors în ținuturile lor pentru a răspândi vestea nașterii Mântuitorului.

Iosif și Maria erau mândrii de micul prunc și nu mai aveau nici o îndoială în privința miracolului înfăptuit de Dumnezeu.

În seara de Crăciun să nu uitați să vă amintiți de povestea aceasta. Găsim cadouri sub brad ca să ne amintim de darurile sfinte primite de pruncul Iisus și ne bucurăm de sărbătorile de iarnă împreună cu prietenii și familiile noastre pentru a slăvi străvechiul miracol înfăptuit de Dumnezeu.

Să fiți cuminți, buni și recunoscători, acesta este darul cel mai de preț pe care-l puteți face celor dragi vouă.

Și-am încălecat pe-un măgar

Și v-am spus o poveste cu har!

COPIII LUI MOȘ CRĂCIUN

Am să vă povestesc acum o întâmplare trăită cu mult timp în urmă de însuși Moș Crăciun. Bătrânul Moș Crăciun, într-o iarnă, a plecat ca întotdeauna să ducă daruri copiilor cuminți. Drumul era foarte greu, prin nămeți și vijelii și moșul, obosit de drum, a mai și rămas înzăpezit. Seara Crăciunului bătea la ușă. Cum să rămână copilașii fără daruri, doar au fost cuminți și-au învățat...și-au ascultat părinții și bunicii... gândi Moșul, și i-au scris Moșului scrisori atât de frumoase...

Vremea devenea tot mai urâtă, vântul bătea năpraznic, cum niciodată nu se mai întâmplase...

Tot gândindu-se ce și cum să facă, i-a venit Moșului o idee....doar învățase la școala lui din cer atât de multe lucruri utile. Așa că a luat unul dintre sacii cu semințe pentru mâncarea renilor trăsuri sale, l-a deschis și a văzut că în sac sunt semințe de tot felul: de orz, de ovăz, de orez, de grâu și porumb, (ehei, multe - multe). Moșul a ridicat bagheta sa fermecată, ceru ajutorul îngerășilor și transformă... transformă toate semințele aceluia sac în alți... O, da, da!, în alți Moși Crăciuni...

- Haideți copiii mei, voi arătați la fel ca mine, puteți face tot ce pot și eu... voi veți pleca acum în lume și veți duce copiilor cuminți darurile pe care le merită. Fiecare dintre voi va ști unde să mergă și ce cadou să lase.

Și uite cum din sacul cu grâne ieșeau prim moș crăciun – copilul Moșului. Era îmbrăcat la fel, dar fiind făcut din trup de grâu era mai subțire și mai înalt decât tatăl său. Moșul îl puse pe aripa vântului și-i dădu drumul să zboare în lume. Urmă un alt moș crăciun copil, de această dată creat dintr-o boabă de porumb... era mai îndesat și cu picioarele mai scurte... urcă și el pe coama vântului și, chiuind de mulțumire își deschise brațele spre... Bucurie, așa numea el lumea puilor de om.

Apoi urmară alți și alți moși crăciuni copii, făuriți din semințe.

Ce încântare pe ei, câte chiote, de răsunat zările... ce șansă!, ca tocmai ei să ducă în lume mesajele bucuriei!

- Așa, puii mei, mergeți în lume și duceți mesajul meu de pace și de armonie între toți oamenii, către toți copiii. Și copiii lui Moș Crăciun așa au făcut, a ajuns fiecare în locul indicat de tatăl lor.

În anul acela, copiii lui Moș Crăciun și-au făcut cu bine misiunea. Moșul, tatăl lor, a fost tare mulțumit de reușita fiecăruia dintre ei. Și, cum să nu fie, când fiecare dintre copiii lui a dus speranța și iubirea în casele oamenilor.

După ce au împărțit toate cadourile, fiecare Copil al Moșului s-a întors în sacul din care a plecat, redevenind ceea ce a fost inițial... și fiecare sămânță se simțea împlinită.

Bucuria pe care o aduseseră în lume le umplea și lor sufletele. Pentru că voi știți, când aduci o bucurie cuiva, bucuria aceea se întoarce și mai mare în viața ta. Și bucuria pe care tu o simți atunci, este mai mare decât aceea pe care tocmai tu ai dăruit-o...

Moșul era tare mândru de copiii lui. Și ce fericit era!, pentru că din toate colțurile lumii auzea toate gândurile de mulțumire. (Pentru că aceasta este cea mai mare bucurie a Moșului, să audă cum copiii, puii de om îi mulțumesc, îi sunt recunoscători pentru darul primit).

Așa, deci copii, dacă se întâmplă ca-ntr-un an să vedeți mai mulți Moși Crăciun, înalți sau scunzi, grași sau slabi, voi să știți că Moșul cel Mare și-a trimis în lume copiii să-l ajute. A luat aceasta hotărâre pentru ca fiecare pui de om să fie fericit.

Mulțumim, Moș Crăciun!

O O HO HO...O HO HO...O HO HO (râde mulțumit Moșul)

AM PLECAT SĂ COLINDĂM

Sursa: <http://www.versuri.ro/>

Am plecat să colindăm
Domn, Domn să-nălțăm
Când boierii nu-s acasă
Domn, Domn să-nălțăm
C-au plecat la vânătoare
Domn, Domn să-nălțăm
Să vâneze căprioare
Domn, Domn să-nălțăm
Căprioare n-au vânat
Domn, Domn să-nălțăm
Și-au vânat un iepuraș
Domn, Domn să-nălțăm
Să facă din pielea lui
Domn, Domn să-nălțăm
Veșmânt moale Domnului
Domn, Domn să-nălțăm

FLORILE DALBE

Sursa: <http://www.versuri.ro/>

Scoală gazdă din pătuț
Florile dalbe,
Și ne dă un colăcuț
Florile, florile dalbe.

Că mămuca n-o făcut
Florile dalbe
Sită deasă n-o avut
Florile, florile dalbe.

Pe când sită-o căpătat
Florile dalbe
Covata i s-o crăpat
Florile, florile dalbe.

Când covata o lipit
Florile dalbe
Cuptorul nu s-o urnit
Florile, florile dalbe.

Când cuptorul o pornit
Florile dalbe
Anul Nou o și zânit
Florile, florile dalbe
Florile, florile dalbe.

CURIOZITĂȚI...!!!

TOP 10 CELE MAI DE SUCCES JUCĂRII DIN TOATE TIMPURILE

Prof. Bîzdoacă Ana-Maria
Grădinița P.P. „Mihai Eminescu”, Tg-Jiu
Sursa www.google.com

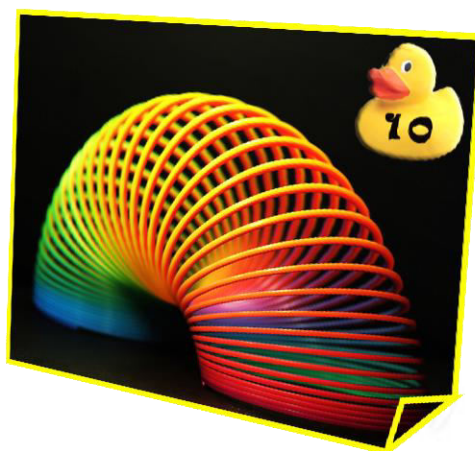

Peste 2 miliarde și jumătate de obiecte produse anual. O industrie de 20 miliarde de dolari. Chiar dacă un copil cu imaginație se poate juca, și astăzi, ore în șir cu o cutie de carton sau o sfoară și un băț, industria jucăriilor – cu bune și cu rele – este o prezență coplesitoare în lumea în care trăim.

- Din ce în ce mai sofisticate, din ce în ce mai specializate - uneori la limita absurdului, sau chiar trecând de ea - jucăriile contemporane implică muncă de cercetare, tehnologii noi, procese de fabricație complexe, marketing agresiv și eficient.
- Iar în spatele bucuriei simple, neprefăcute și înduioșătoare pe care o jucărie i-o poate da unui copil, stau, adesea, cifre de afaceri uriașe.
- Iată, pentru amuzamentul dvs. și ca să intrăm în atmosfera specifică, un top: 10 jucării de mare succes din istoria recentă - secolele XX-XXI - a jucăriilor.

10. SLINKY

- În 1943, un inginer naval, Richard James, care făcea cercetări asupra unor dispozitive menite să stabilizeze navele, a construit un obiect care avea să devină, în chip destul de surprinzător, o jucărie extrem de populară, reprezentând perfect categoria "simplu, dar ingenios".
- Practic, a fost vorba despre un arc de sârmă - 25 de metri de sârmă, înfășurată într-un arc spiral, cu diametrul de 8 cm. Pare ceva banal, dar... surpriză! Spirala de sârmă putea să coboare singură scările! Inginerul James și-a dat seama de potențialul invenției sale văzând felul în care s-a mișcat un astfel de arc spiral, pe care îl dărmase din greșală de pe un raft.

- Cu ajutorul soției sale (care i-a găsit jucăriei numele), James a pus la punct afacerea lansării lui Slinky ca un obiect amuzant pentru copii. Jucăria Slinky clasică a intrat pe piață în anii 1950, iar de atunci s-au vândut, în întreaga lume, mai mult de 300 de milioane de exemplare.

- De-a lungul vremii, Slinky a căpătat și alte întrebuințări: soldații americani din Vietnam l-au folosit ca antenă pentru comunicații, iar un compozitor a creat o piesă în care un Slinky e folosit ca instrument muzical.

9. PLAY-DOH

- Trebuia să fie un produs pentru curățarea tapetului; asta au intenționat să obțină, în 1955, inventatorii Joseph și Noah McVicker. Dar, până la urmă, a ieșit altceva: pasta de modelat Play-Doh, care a înlocuit cu succes plastilina unsuroasă cu care se jucaseră (și se murdăriseră) copiii americani până atunci. Inițial, noua plastilină a fost fabricată doar într-o singură culoare (alb) și vândută în cutii de 680 grame. Dar succesul a fost așa de mare, încât produsul merita să fie îmbunătățit, iar afacerea – dezvoltată.
- Play-Doh, non-toxică și ușor de curățat, se găsește azi într-o gamă amețitoare de culori. Deși cele mai multe dintre componente sunt cunoscute, se zvonește că firma Hasbro - producătorul actual - păstrează totuși secretul asupra compoziției exacte. Succesul, însă, e neîndoielnic: s-au vândut, până acum, peste 300 de milioane de kilograme din amestecul cu pricina.

8. HULA HOOP

- E vorba despre cel cu care ne jucam în copilărie, făcându-l să se învârtă în jurul taliei. Pare greu de crezut că așa ceva ar fi presupus existența unui inventator oficial; conceptul exista de multă vreme, dar trebuia, pesemne, să apară cineva care să exploateze comercial ideea. Și acel "cineva" a fost firma Wham-O, o companie producătoare de jucării din California care, la sfârșitul anilor 1950, a început să fabrice cercuri din plastic colorat, care au avut un succes nebun: 25 de milioane de bucăți vândute în primele 6 luni. De atunci, s-au fabricat și comercializat sute de milioane; au avut mare succes mai peste tot în lume; mai puțin, zice-se, în Japonia și Uniunea Sovietică, unde, cică ar fi fost considerate un simbol al "găunoasei culturi americane"!
- (În România, acum vreo 30 de ani, se găseau astfel de cercuri făcute din lemn, ceea ce însemna, că pe vremea aceea, noi eram la fel de inventivi ca americanii, dar mai ecologiști decât ei. Ha!)

7. EASY BAKE OVEN

- Lansată în 1963, această adorabilă jucărie s-a vândut, de atunci, în peste de 16 milioane de exemplare. Era un cuptoraș de jucărie, dar nu unul inert; dimpotrivă, era primul cuptor de jucărie care chiar funcționa (de-adevăratelea, cum spun copiii). Un bec electric (mai târziu înlocuit de un element de încălzire special) furniza căldura necesară pentru a coace niște prăjiturile miniaturale, spre încântarea fetițelor (dar și a băieților, dintre care s-au recrutat, mai târziu, chiar bucătari faimoși) pentru care joaca de-a gătitul devenea puțin mai reală și cu atât mai captivantă.

6. G. I. JOE

- Să admirăm mai întâi originalitatea concepției, de-a dreptul revoluționară: G.I. Joe este o păpușă pentru băieți! Firma Hasbro a scos pe piață "soldatul" Joe în 1964, dând astfel și băieților posibilitatea să se joace cu păpuși fără ca tații lor să se scandalizeze și lansând, astfel, și prima "action figure" din istoria jucăriilor - o păpușă capabilă de multe posturi și mișcări, datorită celor 21 de părți mobile. G. I. Joe, în diversele sale variante, a devenit, de-a lungul anilor, una dintre comorile cele mai îndrăgite de colecționarii de jucării, mai ales că, în 2004, cu prilejul celei de-a 40 aniversări a creării lui, Hasbro a lansat o colecție ce includea și o reeditare a originalului - cu haine, accesorii și ambalaje identice - care s-a vândut într-o veselie.

5. CABBAGE PATCH KIDS

- O poveste drăguță și o concepție interesantă au stat la baza creării acestor jucării. "Părintele" lor a fost un artist/om de afaceri american, Xavier Roberts, încă un adolescent pe vremea când a lansat, în anii 1970, "maternitatea" Babyland General Hospital (o fostă clinică, transformată în atelier și magazin de jucării), de unde copiii puteau "adopta un bebeluș" - un bebe-păpușă, desigur. În 1983, afacerea a fost preluată

de firma Coleco, care a început să fabrice și să comercializeze pe scară largă jucăriile Cabbage Patch Kids. Fiecare păpușă avea un nume și un set de acte de adopție. Iar ideea de a adopta un copilăș de jucărie, împreună cu nutrișoarele haioase ale acestora, i-au sedus în asemenea măsură pe copii, încât, în primul an, au fost "dați spre adopție" (pe bani, evident!) peste 3 milioane de Cabbage Patch Kids.

4. FURBIE

- În 1998, nou-lansații Furbies făceau furori: niște jucării animatronice cât pumnul, cu înveliș de pluș, care "vorbeau" un limbaj propriu și care au avut un asemenea succes, încât în primul an, numărul exemplarelor vândute a atins cifra amețitoare de 27 de milioane!
- Un Furbie nu costa mai mult de 30 de dolari, dar dispăreau așa de repede din magazine, încât părinții, sperați de insistențele odraslelor, căutau pe internet oferte de la particulari și acceptau să plătească și 100 de dolari pe un astfel de animaluț-roboțel-vorbitor. În 2005, a fost scoasă pe piață o versiune îmbunătățită, înzestrată și cu capacitate de a recunoaște vocea umană și care poate să răspundă la niște întrebări simple, ducând astfel și mai departe capacitatea de a interacționa cu utilizatorul și atenuând granița dintre jucărie și animaluț de casă, graniță care, de atunci, se tot estompează, până când nu va mai rămâne mare lucru din ea.

3. BARBIE

- Fițoasa și faimoasa păpușă Barbie a venit pe lume în 1959, ca o creație a soților Ruth și Elliot Handler, fondatori - împreună cu Harold Matson - ai vestitei companii Mattel. Soții Handler și-au găsit inspirația uitându-se la fiica lor, Barbara (Barbie) care, la vremea aceea, prefera să se joace cu păpuși cărora le atribuia roluri de adulți.

- Mama ei s-a gândit, atunci, să creeze o păpușă cu aspect de femeie adultă, o noutate pentru piața americană, unde existau doar păpuși tradiționale, cu înfățișare de fete sau bebeluși.
- În cursul unei călătorii în Elveția, cei doi au găsit și modelul, o păpușă de fabricație germană, numită Bild Lilli. Au cumpărat licența și au început să producă masiv faimoasele păpuși Barbie, cu înfățișarea unor tinere femei elegante, "accesorizate" cu zeci de toalete, animale de companie, mașini, case și alte dotări la modă pentru o tânără chic (după concepția americană).

- Un întreg univers a fost construit în jurul lui Barbie, o întreaga poveste din care nu lipsește nici măcar idila - cu Ken, iubitul oficial, care a intrat în viața ei (și pe piață) în 1961. (Cancanuri din lumea păpușilor: firma Mattel a anunțat, în 2004, că Barbie și Ken s-au despărțit, iar în 2006, că s-au împăcat. Ce viață palpitantă duc ăștia doi!)
- Deși, în ultimii ani, celebritatea și succesul de casă al lui Barbie sunt amenințate de păpușile Bratz - altă găselniță de succes - Barbie (despre care firma producătoare spune că s-a vândut în aproximativ un miliard de exemplare, în 150 de țări) rămâne, deocamdată, cea mai celebră păpușă a tuturor vremurilor, în egală măsură admirată și criticată.

2. POKEMON

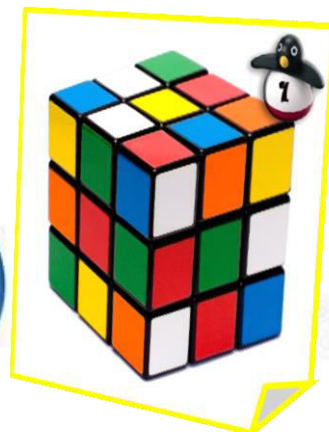
- Ce nebunie a fost și cu ăștia! Monștrisorii de buzunar, inspirați dintr-o jucărie japoneză numită Poketto Monstaa, erau niște creaturi hibride capabile de tot felul de acțiuni și care se luptau unele cu altele sub îndrumarea antrenorilor lor. În afară de jucării, s-au dezvoltat jocuri video, un serial de desene animate și o serie de cartonașe cu personajele respective, ca să nu mai vorbim de coperti de caiet, brelocuri, ornamente pentru pomul de Crăciun... da unde n-au ajuns Pokemonii ăștia !?

- La noi, Pokemon-mania s-a manifestat, în forma ei cea mai enervantă (pentru părinți) sub forma goanei disperate după autocolante cu Pokemoni, care trebuiau lipite într-un album special.
- În alte țări, cartonașele cu Pokemoni au declanșat o adevărată isterie a colecționării: copiii, cărora li se băgase în cap, printr-un slogan parșiv, că trebuie "să-i aibă pe toți", ajunseseră nu doar să facă între ei schimb de poze cu Pokemoni (ceea ce era normal), dar și să vândă/cumpere, pe sume mari - până la 100 de dolari - exemplarele mai rare, ajungându-se până la situații în care directorii unor școli, pentru a pune capăt acestor tranzacții, au interzis copiilor să mai vină la școală cu Pokemoni la ei.

1. CUBUL RUBIK

- Mulți dintre noi ne amintim încă nebunia creată de această jucărie; (poate vă aduceți aminte de "peisajul" din curtea școlii, unde, la începutul anilor '80, peste jumătate dintre copiii și adolescenții prezenți acolo învârteau în mâini câte un cub dintr-asta.)
- **Inventat** de Erno Rubik, un arhitect maghiar, cubul-puzzle a fost lansat pe piață în 1977, iar din 1978 până în 1982 s-au vândut mai mult de 300 de milioane de exemplare (din cele originale, ca să nu mai vorbim de sutele de milioane de imitații fabricate clandestin, care circulau în multe dintre țările fostului bloc comunist, inclusiv la noi).
- Cubul Rubik a stat la originea unei întregi mode în domeniu, inspirând crearea a mai multe jucării bazate pe același principiu, dar de forme diferite: piramida, sfera... Iar azi, la peste trei decenii de la nebunia de atunci, mulți oameni încă mai îndrăgesc și păstrează, pe birou sau într-un sertar, cubul colorat care i-a încântat în copilărie.

CURIOZITĂȚI DESPRE FRUCTE

Ed. Mercurean Ioana Otilia
Grădinița P.P. „Mihai Eminescu”, Tg-Jiu

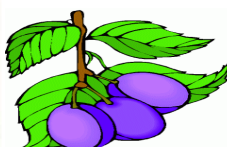
FRUCT - produs care apare și se dezvoltă din pistilul unei flori. Oamenii cultivă multe plante pentru fructele lor bogate în vitamine. Fructele sunt o sursă de vitamine, acestea au o bogată valoare nutritivă și terapeutică:

Vitamina C - prune, struguri, măceșe.

Vitamina A – prune, mure.

Vitamina P - struguri, mere, pere, mure.

Glucide - mere, pere, prune, struguri, măceșe.

Proteine și lipide – alune, castane, nuci.

Fructele pot fi grupate în mai multe categorii:

1. Fructe cu semințe mari: mere , pere, gutui;

2. Fructe cu sâmburi: prune, caise , piersici, cireșe ,vișine;

3. **Fructe cu coajă tare:** nuci , alune, castane comestibile ;

4. **Fructe cu semințe mici:** struguri ,căpșuni ,fragi ,zmeură, mure ,coacăze, afine;

5. **Fructe citrice:** portocale ,lămâi ,mandarine, grepfrut ;

6. **Alte fructe:** pepene verde , pepene galben, banane ;

BRADUL DE CRĂCIUN

Culese de,
Ed. Cotîrlan Georgeta Simona
Grădinița P.P. Nr. 8, Tg-Jiu

Fără **bradul de Crăciunul** sărbătorile de iarnă și-ar pierde o mare parte din frumusețe și farmec. **Pomul de Crăciunul** reunește familia sub ramurile sale, aduce cadouri, dă speranțe de mai bine pentru anul care urmează. Bradul **simbolizează** dragostea eternă a lui Dumnezeu, speranța veșnică a omenirii, tinerețea, viața și lumina infinită, bucuria, sănătatea, iar acele bradului înălțate spre cer, **simbolizează** gândurile oamenilor care se întorc mereu înspre înalături, spre Dumnezeu. Prin forma sa triunghiulară, bradul simbolizează **Sfânta Treime**, iar **podoabele** cu care acesta este împodobit sunt simbolurile cunoașterii și bogăției.

Obiceiul împodobirii bradului este unul dintre cele mai plăcute momente. Fiind un obicei vechi și foarte răspândit, prezintă și multe curiozități.

- ☑ Un brad pentru a putea fi folosit ca pom de Crăciun are nevoie de 7-10 ani ca să crească.
- ☑ Brazii, după tradiție, se împodobesc în noaptea de 24 spre 25 decembrie. Se spune că, de fapt, Moș Crăciun este cel ce aduce bradul.
- ☑ Au fost și perioade când bradul se împodobește de Anul Nou.
- ☑ Bradul împodobit este bine să fie ținut până la Sfântul Ioan, pentru ca prosperitatea să se mențină tot timpul anului.
- ☑ Cunoscutele coronițe din crengi de brad simbolizează continuitatea, sănătatea, bucuria și viața lungă.
- ☑ Cu mulți ani în urmă a existat și obiceiul ca bradul să se așeze cu vârful în jos.
- ☑ Oamenii au văzut la început în **bradul de Crăciun** un simbol al copacului din Paradis și au atârnat în el mere roșii, simbol al păcatului originar.
- ☑ Inițial se construiau piramide din lemn pe care se puneau crengi de brad.
- ☑ Se spune că tradiția împodobirii bradului își are originea în Germania, începând cu secolul al XVI - lea. În Germania, în 1605, un brad a fost ornat pentru a destinde atmosfera “înghețată” din preajma Crăciunului. Germania a fost primul și cel mai mare furnizor de podoabe pentru pomul de iarnă. Ulterior, această adevărată industrie s-a dezvoltat și în alte țări.
- ☑ Beteala a fost inventată în Germania în anul 1610 și era din argint, fiind deci valoroasă și simbolizând bogăția. Deoarece argintul se oxida a fost înlocuit ulterior cu alte materiale strălucitoare și ușoare.
- ☑ Primul care a pus lumânări într-un brad a fost Martin Luther, protestant revoluționar al secolului al XVI- lea. Se spune că odată, drumul de întoarcere spre casă al acestuia trecea printr-o pădure de brazi. Era noapte, era senin și stelele străluceau. Era ca și cum stelele ar fi stat atârna de crengile brazilor. Imaginea l-a impresionat atât de mult pe Martin Luther, încât acesta a vrut să o reproducă acasă spre a le-o arăta și copiilor săi. El a pus în locul stelelor lumânări aprinse.
- ☑ Beculețele puse în brad sunt invenția lui Edward Johnson, asistent al lui Edison, care în 1882 inventează prima instalație electrică pentru pomul de iarnă.
- ☑ În America, obiceiul împodobirii bradului apare după anul 1800 și este adus de imigranții germani. Mult timp americanii l-au socotit un obicei păgân. Apoi au început și ei să împodobească brazi.
- ☑ În Marea Britanie, primul brad de Crăciun a fost împodobit în 1834, atunci când Regina Victoria l-a adus pe Prințul Albert la Castelul Windsor. Prințul, de origine germană, a adus cu el tradiția împodobirii bradului și a colindelor de Crăciun. În 1846, regina Victoria și Prințul Albert apar cu întreaga familie într-o poză pe pagina unei reviste, în jurul unui brad împodobit. Impactul asupra populației a fost puternic, obiceiul împodobirii bradului fiind adoptat repede de multe familii.
- ☑ În țara noastră bradul a fost prezent la cele mai importante trei evenimente din viața omului.

GHICI, GHICITOAREA MEA!

GHICITORI -fenomene-

A lăsat-o Dumnezeu
Ca s-o bei și tu și eu. **(apa)**

N-are culoare,
N-are miros;
Dar la toți
E de folos **(aerul)**

Ce trece prin sat
Și câinii nu bat? **(ceața)**

Am un brâu vărgat
De cer spânzurat. **(curcubeul)**

Vântul stinge
Vântul îl încinge. **(focul)**

Săgeata împăratului
Sparge casa dracului. **(fulgerul)**

Parc-ar fi niște petale,
Ori stelute ce dansează
Norii le presară iarna
Și pe gene ți le așază. **(fulgii de nea)**

Strugure nu-s, nici piatra nu-s,
Însă cad din nori, de sus;
Florile eu nimicesc
La căldură mă topesc. **(grindina)**

Pe sub razele de soare
Zboară peste câmp o floare. **(norul)**

De la mare pân' la munte
Picură stele mărunte. **(ploaia)**

Dis de dimineață-n zori
Varsă lacrimi peste flori
Soarele s-a ridicat
Și pe loc el le-a uscat. **(soarele)**

Urlă lupul la hotară
Și s-aude-n altă țară. **(tunetul)**

Ce zboară pe sus
Și nu-l vezi? **(vântul)**

Culese de,

Ed. Mercurean Otilia

Grădinița P.P. „mihai Eminescu”

Urlu și mă învățesc
Pe drumetrii îi îngrozesc. **(viscolul)**

Albă ca creta
Moale ca lâna
Ușoară ca pana
Piere ca spuma. **(zăpada)**

Cad din nori mărgelă,
Lacrimi mari și grele.
Pământul le primește
Căci se răcorește
Grâul bine crește. **(ploaia)**

Zgomot mare se pornește
Parcă ne-asurzește,
Pe toți ne vestește,
Că ploaia sosește. **(tunetul)**

O scânteie mare
Printre nori răsare.
Zarea luminează,
Ne înfricoșează. **(fulgerul)**

Parc-ar fi niște petale,
Ori stelute ce dansează
Norii le presară iarna
Și pe gene ți le așază. **(fulgii de nea)**

Umbreluță albăstrea,
Încapă lumea sub ea. **(cerul)**

Brâu arcuit, vărgat,
Splendid colorat,
Pe cer luminat. **(curcubeul)**

DE CE...???

Culese de,
Prof. Deaconu Mary Simona
Grădinița P.P. „Mihai Eminescu”, Tg-Jiu

DE CE FUMUL NU SE ÎNALȚĂ DREPT?

- A. Atunci când nu este vânt, fumul se înalță în linie dreaptă spre cer. Când vedem că se înclină într-o anumită direcție, acest lucru se datorează vântului care antrenează fumul în sensul în care bate.
- B. Particulele fine, solide, lichide sau gazoase, care intră în compoziția fumului, pe măsură ce se ridică în aer, pe un traseu sinuos, pierd treptat energia datorată temperaturii lor mai ridicate față de mediul înconjurător. Fumul sfârșește prin a se împrăști în aer, destul de repede, mai ales atunci când este vânt.

DE CE ÎNGHEATĂ LACURILE IARNA?

- A. Când termometrul indică mai puțin de zero grade Celsius, frigul persistă, suprafața înghețată devine mai groasă.
- B. Deseori iarna, temperatura scade sub zero grade. Apa lacurilor prinde o pojghiță de gheață care-și modifică grosimea în funcție de cât este de frig și de cât persistă acesta. Apele mai adânci îngheață mai greu și constituie un refugiu pentru pești și animale acvatice, a căror supraviețuire este astfel asigurată.
- C. Apa la temperatura de 4 grade Celsius, este mai grea decât la 0 grade Celsius, iar gheața plutește apa înghețată.

DE CE NINGE IARNA?

- A. Acest fenomen se produce din cauza frigului care transformă apa în gheață, deci, picăturile de apă din nori sunt transformate în fulgi. Fulgii de zăpadă sunt mici cristale de gheață. În loc să plouă în timpul iernii, ninge.

- B. În timpul iernii, razele de soare ajung oblic, în regiunile noastre. Fiecare unitate de suprafață primește mai puțină căldură decât în celelalte anotimpuri, aerul atmosferic, este suficient de rece, chiar la nivelul solului astfel încât picăturile de apă se transformă în cristale de gheață care formează fulgi de zăpadă. Aceștia ajung pe sol fără să se topească.

UNDE SE DUCE APA DE PLOAIE?

- A. Atunci când soarele este foarte puternic, apa se evaporă imediat, dar mai ales, ea se infiltrează și dispare în pământ unde alimentează râurile.
- B. O parte a apei de ploaie se evaporă pentru a forma ceața și norii, o altă parte se infiltrează în pământ pentru a alimenta râurile. În depresiunile impermeabile, apa formează lacuri și mlaștini. Cea mai mare parte curge, însă, pe pante și mărește debitul cursurilor de apă.

DE CE TE POȚI OGLINDI ÎN APA UNUI RÂU?

- A. Ca și oglinda, suprafața unei ape e netedă și strălucitoare. Dar pentru a vedea trebuie să te apleci asupra ei, iar acest lucru este periculos.
- B. Suprafața unei ape liniștite este comparabilă cu cea a unei oglinzi în care se reflectă, imaginea, iar ochiul poate distinge, în același timp, imaginile reflectate de suprafață, precum și diversele lucruri care se găsesc în apă. Acest lucru se datorează fundului întunecat al râului sau lacului, cu mâlul, pietrele și ierburile sale, care joacă rolul stratului metalizat al unei oglinzi și permite ochiului să perceapă razele reflectate.

DE CE CURG RÂURILE ÎN ACELAȘII SENS?

- A. Pe pământ obiectele sunt atrase spre sol. Când există o pantă, lucrurile care se află la înălțime alunecă sau se rostogolesc la vale. Apa, de asemenea, este obligată să urmeze panta albiei râului.
- B. Apa râului, ca și celelalte corpuri, este atrasă spre centrul pământului. Deci, ea se deplasează în matca pe care și/a croit-o și urmează panta care o va conduce spre fluviul sau marea în care se varsă.

DE CE ESTE MAREA SĂRATĂ?

- A. Atunci când punem sare în apă observăm că aceasta se dizolvă, apa devenind astfel sărată. Sarea din apa de mare provine din rocile dizolvate și din fluviile care aduc de foarte mult timp, pe parcursul lor, sare dizolvată.
- B. Pe parcursul a milioane de ani, apa de ploaie a spălat stâncile, dizolvând o parte din sărurile care intră în componența lor. Apele curgătoare revarsă anual în mări milioane de tone de minerale. Apele mărilor sunt mai sărate decât apele continentale și evaporarea unei părți a apei duce la o salinitate constantă. Fiecare mare are o salinitate specifică.

ÎNGERAȘUL

*ÎNGERAȘ COBOARĂ LIN
LÂNGĂ PATUL MEU,
SOMN UȘOR TU SĂ-MI ADUCI,
DE LA DUMNEZEU.*

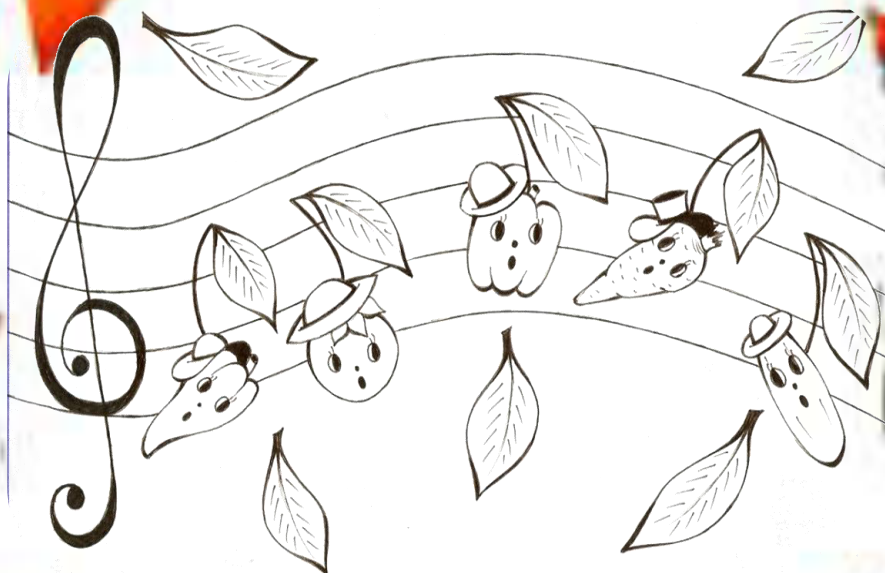
*SĂ ADORM PE BRAȚUL TĂU
DULCE, DRĂGĂSTOS,
PÂNĂ-N ZORI CÂND M-OI TREZI
DINTR-UN VIS FRUMOS!*

*ÎNGER, ÎNGERAȘUL MEU,
TU PĂZEȘTE-MĂ DE RĂU
ȘI MĂ DU LA DUMNEZEU.*

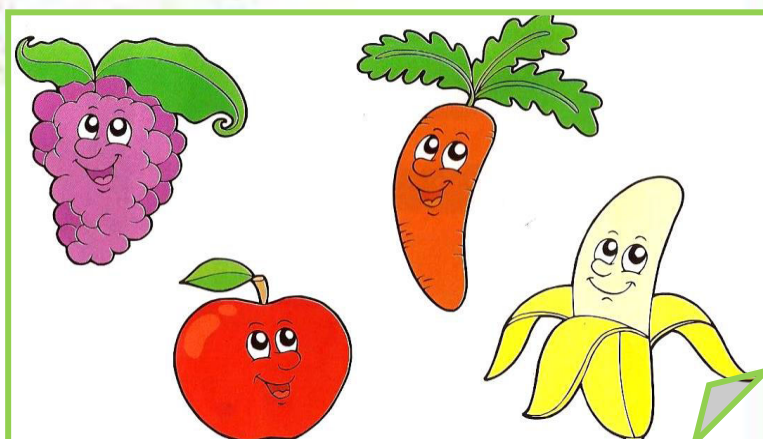
Colorează după model

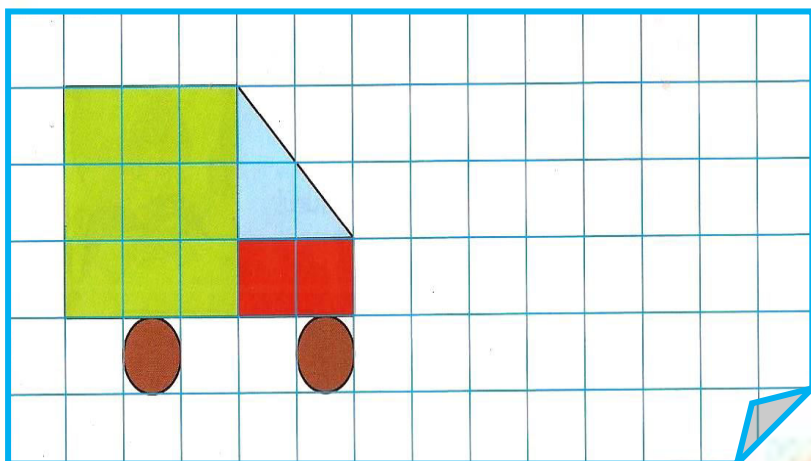
*Legumele nu știu cum,
Stau pe portativ acum.
Lor le place să se știe,
C-au compus o melodie.*

1. Taie cu X imaginea care nu se potrivește

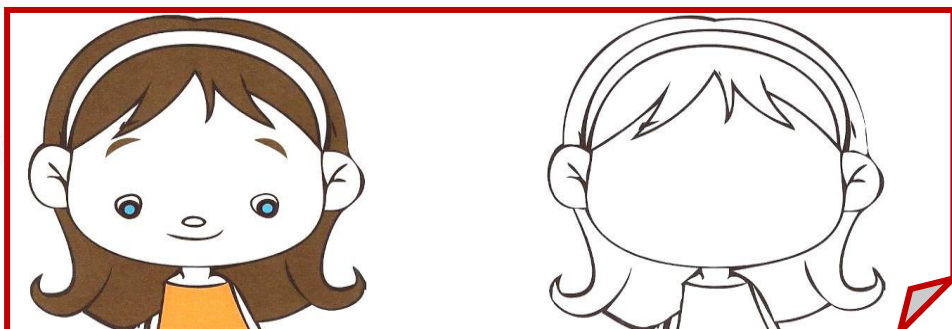

2. Desenează un camion după modelul dat.

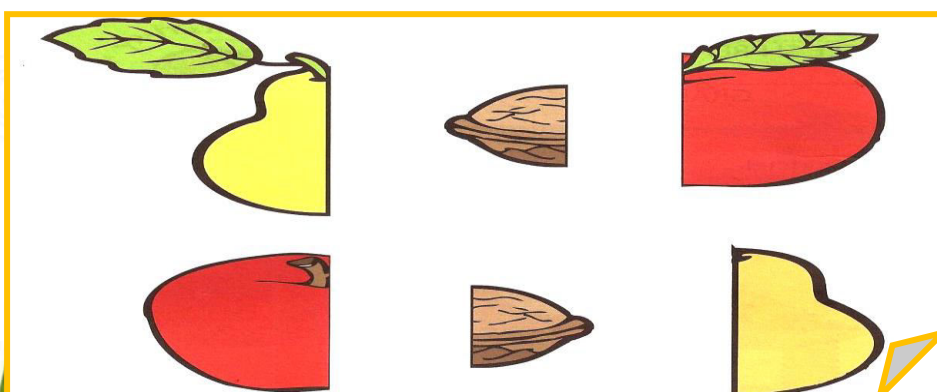

1. Completează și colorază chipul copilului din dreapta după model.

2. Alcătuieste fructe și legume întregi cu ajutorul săgeților.

3. Ajută grupul de colindători să ajungă la daruri.

EDITURA DELTA CART EDUCAȚIONAL
ISSN 1841- 8910